

நாயகம்

இதழ் சூ. 1993

NANGAL
WOMEN'S

நங்கை

ஆசிரியர்:

சரோஜா சிவச்சந்திரன்

B. A. Hons (Cey), M. A. (laf)

இதழ்: 9 / 93

வெளியீடு:

மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையம்,
07, இரத்தினம் ஒழுங்கை,
கே.கே. எஸ். வீதி, வண்ணார்பண்ணை.
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சமைப்பு:

'மணி ஓசை'

12, சென்பற்றிக்ஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தனிப்பிரதி: ரூபா 15.00

ஆண்டுச் சந்தா: ரூபா 150.00

(தபாற்செலவு உட்பட)

வெளிநாடு: (தபாற்செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதி: ரூபா 45.00

ஆண்டுச் சந்தா: ரூபா 540.00

சந்தா: காசுக் கட்டளையாகவோ, தபாற்
கட்டளையாகவோ ஆசிரியரின்
பெயருக்கு, தபாற்கந்தோர் நீரா
வியடி என்க் குறிப்பிட்டு அனுப்
புக. காசோலையாகவும் அனுப்ப
லாம்.

* அடுத்த 10 வது இதழை சிறப்பிக்க
கதை, கட்டுரை, கவிதை, துணுக்கு
களையும் உங்கள் கருத்துக்களையும்
31-12-1993 முன் அனுப்பி
வையுங்கள்.

* 8-ம் பக்க தலைமைத்துவ கருத்தரங்கு
விண்ணப்ப முடிவுத் திகதி 31-12-93
வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளதை கவனத்தில்
கொள்க.

Mangai - Women's Monthly Magazine.

Publishers— Centre for Women and Development

07, Ratnam Lane, off K. K. S Road Vannarpannai.
Jaffna, Sri Lanka.

Editor — Saroja Sivaehandran, B. A., Hons (Cey), M.A.

து சீரழிக்கும் சீதனக் கொடுமையினை சிதைத்திடுவோம்.
சேர்ந்திடுவீர் நங்கையரே!

அட்டைப்பட்டம்: "மருது"

நிகழ்வுகள் நிதர்சனமானால்....

எமது சமூகத்தில் பெண்கள் மாற்றம் அடைந்துள்ளனர். பெண்களின் எண்ணங்களும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன - உண்மையான அடக்கு முறைகளுக்கான எதிர்க்கூல எழிச்சி - இவை எல்லாம் கேட்பதற்கு நல்லாகவே இருக்கின்றன. ஆயினும் உள்ளூர் எம் சமுதாயத்தை நெருக்கி கொண்டிருக்கும் மெய்யான பல வடிவங்கள் - அடக்கு முறைகளின் சின்னங்களாக முளையிட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. எமது பண்பாட்டுக் கோலங்களின் சிதைவுகள் - ஆணிவேரையே அசைத்துவிடும் மோசமான நோக்கை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதற்குள் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையுடன் வாழும் அந்நடைமுறைகளும் மாறிக் கொண்டே வருவதை உணர்கின்றோம். மாற்றங்களை நிரூபிக்கும் அன்றாட நிகழ்வுகள் வெறுக்கத்தக்க நிகழ்வுகளை நோக்கி அடிபெயர்த்து வைக்கும் தொடர்கதைகளாக தொடர்கின்றன.

மாற்றங்கட்கேற்ப ஆணாதிக்க அடக்கு முறைகளின் வடிவங்களும் அதன் எல்மையுடன் கூட இப்போது வேறுபட்டுத்தான் உள்ளன. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளின் கோரம் கனத்து வருகின்றது. நம்ப முடியாதவை கூட சமூகத்தில் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இதில் எந்த நாட்டுப் பெண்களும் தப்பியதாக தகவல்களே இல்லை. கேவலம் நிறைந்த சமூக வெளிப்பாடுகள், பெண்களின் குடும்ப வாழ்வின் அவலங்களாக வெளிவருகின்றன. அபலைப் பெண்களின் கண்ணீரில் தம் ஆளுமைகளைக் காணும் ஆண்வர்க்கம். பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் இன்றைய சமூகத்தில் எங்குமே காணப்படும் ஒரு நிகழ்வாக வந்துள்ளது.

பாலியல் வன்முறைகள், குடும்ப விவகாரம் என்ற போர்வையில் மனைவியை அடித்து துன்புறுத்தல் போன்ற அராஜங்கள் குறித்து தினமும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. பொதுவாகவே பெண்கள் உட்பட ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களின் மீதான ஒடுக்கு முறைகளிலும் பலாத்காரம் கட்டு மீறிவிட்டதை காண்கின்றோம். பாலியல் வன்முறைகள் படித்தவர் படிக்காதவர் கிராமம், நகரம் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லா மட்டத்திலும் சாதாரண சம்பவங்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன, மானுடம் எவ்வளவு கேவலம் பட்டுப் போய்விட்டது என்பது வருந்தத்தக்கது.

முன்று வயதுச் சிறுமீ தொடக்கம் முதாட்டி வரை பாலியல் கொடுமைகளிலிருந்து தப்ப முடியவில்லையே! ஆச்சரியம் தான்! ஆணின் ஆதிக்க உணர்வுகளும் வக்கிரமான போக்குகளும் பெண்மையினை இழிவு படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளது. குடும்ப வன்முறை தான் பெண்களின் முதல் எதிரி. மனைவி எனது உடமை, எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று மனைவிமாரை அடித்து உதைக்கும் கணவன்மார். அவளது உடம்பை மட்டுமா சிரழிக்கின்றனர். அவளது சுயமரியாதை, தன்னம்பிக்கை எல்லாவற்றையுமே சிதைத்து விடுகின்றனர். பொருளாதாரத்திற்காக கணவனை சார்ந்து நிற்கும் பெண்ணின் வாழ்வு இப்படி முடிய வேண்டுமா? வீட்டில் 'நம்பிக்கையான வேலைக்காரி' என்கின்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து ஆண்கள் இன்னும் விலகியபாடில்லை மனைவியை அடிப்பது ஆண்மைக்கு அடையாளம் என்றல்லவா நினைக்கின்றனர். குடும்பவிவகாரம் என்ற போர்வையில் கூடக்கும் முடிமறைக்கப்படும் சம்பவங்கள் - இதனை நாம் எப்படி எதிர்கொள்ளப் போகின்றோம்? நம்பிக்கையான எதிர் காலத்தை எதிர்நோக்கும் எவரும் இச்சிதைவுகளைக் கொண்ட வரவேண்டும் - எதிர்த்துப் போராட வேண்டும்! குடும்ப சனமாகும் காலம் வெகுதொலையவில்லை.

திருமகளே திரைமறைவேன் ?

அறம் பொங்கும் விளைநிலமே அருளின் ஊற்றே
அன்புக்குத் தாய்வடிவே அகவிளக்கே
மறங்கொண்டே புகழ்கண்ட வரலாற்றுக்கு
மங்காத சான்றொனவே மலர்ந்த நங்காய்
திரம்யாவும் ஒன்றாகத் தீரண் டிலங்கும்
திருமகளே திரைமறைவேன் உரிமைப் போரில்
புறங்காணத் தாய்க்குலத்தின் புனிதம் பேணப்
புத்துலகச் செங்களத்துப் புறப்பட் டேவா

போதனைகள் ஆயிரமாய்ப் புற்றீசெல் போல்
புரிவதிலே பரிவதிலே திரியும் போலிச்
சாதனையோர் சாகசங்கள் மேலும் கீழும்
சாகாத வரங்காணும் சதிராட் டத்தில்
சீதனமாம் கொடுவிலங்குச் சிறைவா சத்தே
சிறகிழந்த பறவைகளாய்ச் சிந்தை நொந்து
வேதனையில் விதித்துதான் எம்றே வெந்து
வீழ்முலதேன் விதிக்குவிதி விளைப்போம் வாவா

கருவினிலே உருவெடுத்த உரிமைச் செல்வம்
கண்முடிப் பறிகொடுத்த காலம் போதும்
தருமமெனத் தலைகவிழ்ந்தே பணிந்து தாழ்ந்த
தத்துவத்தின் பத்தினியாம் வாழ்வும் போதும்
பெருமைதனை அறியாதே நடைப் பிணம் போல்
பேசாதே பொதிசுமந்த துயரும் போதும்
எரிமலையாய்க் குமுறியெழு எதிர்கா லத்தின்
இலட்சியப்பெண் ணினம்வாழ எழுந்தே வாவா

யாழ் ஜெயம்

நூல் நயம்

“காலக் குயில்”
கவிதைத் தொகுதி

மாளிலா

‘காலக்குயில்’ சகல செல்வாக்குகளையும் கொண்
டிருக்கிறது. மாணிலா மாறிவரும் உலகச்சூழலிடையே
தமிழீழத்தின் நிலை, போக்கு எதிர்காலச் சிந்தனைகளைக்
கொண்டு தனது எண்ண எழுச்சிகளை கவிதாநுபவ வரி
களிடையே கொணர முயற்சிப்பது தெரிகிறது. பிரச்சனை
களை பூதாசரமாக உள்வாங்கிக் கொண்டு, ஏற்கனவே
தெரிந்தும் பெற்றுக் கொண்டுமுள்ள சொல்வளங்களைக்
கொண்டு தார்மிகத் தவறுகளையும், போர்க்காலக் குரற்
களையும் தம்மளவில் விமர்சிக்க முனையும் இளம் பெண்பாற்
கவிஞர் சத்திய ஆவேசக் குரலாகக் கேட்கிறது.

— செம்பியன் செல்வன்

தருணங்கள் தவற விடப்பட்ட உச்சி மகாநாடு

(The Summit of Missed Opportunities)

மனித உரிமைகள் தொடர்பாக யூன் மாதம் வீயன்னா நகரில் நடத்தப்பட்ட ஐ. நா. உலக மாநாடு, கடந்த 25 வருட காலத்தில் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக நடத்தப்பட்ட மாநாடுகளைவிட மிக முக்கியம் வாய்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. இரண்டு இழமைகள் நீடித்த இம் மாநாட்டில் 171-ற்கு மேற்பட்ட அரசாங்க பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டதோடு பிரதானமாக மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சனை திட்டசெயற்பாடு தொடர்பான ஓர் உடன்பாட்டுக்கும் வந்திருந்தனர். ஆயினும், உலகின் பல பகுதிகளிலும் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக அழுத்தும் பல அம்சங்கள் பற்றி ஆராய்வதற்கு இவர்கள் தவறிவிட்டனர்.

சென்ற நவம்பர் மாதத்தில் சர்வதேச மன்னிப்பு சபையினால் முன் வைக்கப்பட்ட மனித உரிமைகட்காக ஓர் ஐ. நா. உயர்ஸ்தானிகரை நியமிக்க வேண்டும் என்ற, விடயத்திற்கு முக்கியம் அளிக்கப்படவில்லை. மனித உரிமை உலக மாநாட்டில் பங்குபற்றிய உத்தியோக பூர்வ அரசு பிரதிநிதிகள், இவ் விடயத்தை அடுத்த ஐ. நா. பொது கூட்டத்திற்கு மேற் கொண்டு நடவடிக்கைக்காக தள்ளி வைத்துள்ளனர்.

சர்வதேச மன்னிப்பு சபை செயலாளர் நாயகம் பியரி சனே (Pierre Sane) இவ் உலக மாநாட்டை தருணங்களைச் சந்திக்கத் தவறிய உச்சி மாநாடு என கூறியுள்ளதோடு, இம்மாநாடு நடத்தப்பட்ட 2வா காலத்தள் குறைந்தது 20 பேர் சித்திரவதைக்குள்ளாகி இறக்க நேரிட்டது என்றும் 40ற்கு மேற்பட்டோர் காணாமற் போயுள்ளனர் என்றும் 100ற்கு மேற்பட்ட மரண தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்றும் இத்தண்டனைகள் மரண தண்டனை வழக்கிலுள்ள 106 நாடுகளிலும் ஒவ்வொரு நான்கு மணித்தியாலத்திற்கொரு தடவை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறினார்.

இவ்வாறு மக்களை மரணதண்டனைக்குள்ளாக்கும் கொலைகாரரும், சித்திரவதைக்குள்ளாக்குபவர்களும், வியன்னா மாநாட்டில் மனித உரிமைகளைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களால் வார்த்தைகளால் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்படும் எந்த ஒருவரும் காப்பாற்றப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இவற்றை நிறுத்தக்கூடிய எவ்வித கட்டளைகளையோ பிறப்பித்ததற்கான சான்றுகள் கூட இம் மாநாட்டில் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் இப்பிரகடனப்படி மனித உரிமைகள் உலகமாநாடு முடிவில், பெண்கள், சிறுவர், சிறுபான்மை இனத்தவர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாக சில ஆணித்தரமான கொள்கைக்கு உத்தரவாதமளித்துள்ளது. எப்படியிருந்த போதிலும் தேசிய, பிரதேச மட்டத்தில் சர்வதேச மனித உரிமைகளில் வேறுபாடு காட்டப்படுவது சர்வதேச சட்ட ஒழுங்கில் வழங்கப்பட்ட பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட தோல்வியையே எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

— AI. News Letter - Aug 1993

யரிதாபம்

நீரில் மீன்கள் பயணம்
நிஜ மகிழ்ச்சியோடு,
நீரலையில் மனித பயணம்
நிமிட அளஸ்தையோடு,
தங்கமெல்லாம் விற்பு
தனயர்களை இழந்து

தேட்டமெல்லாமிழந்து
தோணியில் பயணம்.
யட்கொட்டியை இரந்து.
பணமெல்லாம் கொடுத்து
பதறித் துடித்துச் செல்வர்
பாதி வழியிலும் நிற்பர்.
கடற்படை கண்டால்
கதை முடித்து வைக்கும்
விமானப் படைபும் வெருட்டும்

விதியையும் முடித்து
வைக்கும்.
கடலலையில் மனித ஜீவன்
கதறும் ஒலிகளெல்லாம்
காற்றில் கலந்து தேய்ந்து
கரையொதுங்குவது சடலம்.

— மீசாலையூர் கமலா

அந்தப் புகையிரத நிலைய மேடையில் கூட்டம் கூட்டமாக இருந்த மக்களை தேவகி அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டாள். தேவகியின் வீட்டுக்கு முன்புறமாக அந்தப் புகையிரத நிலையம் இருந்தமையால் அவளால் அவர்களைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

யார் இவர்கள்.....

எதற்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.....

பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் எத்தனை பயணிகள் கூடிய இடம். பிரியாவிடை கூறுவோரும், வருவோரை வரவேற்போருமாக நாளொன்றுக்கு மூன்று வேளையும் அந்தப் புகையிரத நிலையம் கலகலத்துக் கொண்டிருக்கும்.

இன்று.....

இரண்டாவ ஆக்கிரமிப்பினால் செரந்த இடங்களை விட்டு விரட்டப்பட்டு அகதிகளாகி வந்த சனத்துக்கு அபயமளிக்கும் தோரணையில் அந்த நிலையம் காட்சி அளித்தது.

புகையிரத நிலைய மேடையின் ஓரங்களில் அடிக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பி வேலிசளில் உருதுணிகள் காய விடப்பட்டிருந்தன. தண்டவாளங்கள் இல்லாவிடினும், சிக்னல் மாங்கள் வருவோரையும் போவோரையும் அனுமதித்துக் கொண்டே இருந்தன. நாலு வேலிக்குள்ளும், நாலு சுவர்களுக்கு மத்தியிலும் வாழ்க்கை நடாத்திப் பழகிய அந்தச் சனங்கள் பிளாட்பாரத்தில் தமது வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தனர். யாழ்ப்பாணத்து நிலைமையில் வீடுகளில் வாடகைக்கோர் அல்லது அறிமுகத்திலோ இருந்து படும் வேதனையிலும் பார்க்க, அகதி முகாம்களில்

எதிர்பார்ப்புகள்

இருந்து படும் அல்லல்களிலும் பார்க்க இந்த வாழ்க்கை இவர்களுக்கு சிறிய சுதந்திரத்தை கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

இவர்கள் காத்திருப்பது புகையிரதத்துக் கரசவல்ல... பிரச்சினை தீரவேண்டுமாம். பிரச்சினை தீர்ந்தால்தான் சீரந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப முடியும்... பிரச்சினை தீர்ந்தால்தான் இந்தப் புகையிரத நிலையத்தை புகையிரதங்களும் எட்டிப் பார்க்க முடியும்.

தண்டவாளங்கள் இல்லாமல் புகையிரதம் எங்கே வரப்போகுது... தீர்வுத் திட்டமில்லாமல் பிரச்சினை எங்கே தீரப்போகுது... தேவகி சிரித்துக் கொண்டாள். அவளது மூச்சு அனலாகி வெளிவந்தது.

அ
ரு
ண்
சக்தி

“தண்டவாளங்கள் இல்லாமல் புகையிரதம் எங்கே வரப்போகுது... தீர்வுத்திட்டமில்லாமல் பிரச்சினை எங்கே தீரப்போகுது...”

தேவகி குடும்பத்தில் மூத்தவள். அவரும் இடம்பெயர்ந்து வந்து தனது மாமனார் சூழங்கு செய்த வீட்டில் தஞ்சமடைந்தவள் தான். அவளுடன் வாழ்க்கைப்படும் வயதினை எட்டிய இரு தங்கைகள், மெலிவதற்கு இடமில்லாத ஒட்டிய வரண்ட தேகத்துடன் காட்சி தரும் தாய். மாமனார் சுந்தரம்பிள்ளை தனது இரு ஆண்பிள்ளையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி விட்ட துணிவில் தனது தங்கையின் குடும்பத்தை கன்னுடன் இருத்திக் கொண்டதில் சிறிது நிம்மதியடைந்திருந்தார்.

இப்பொழுது சுந்தரம்பிள்ளையின் மூத்த மகன் மோகன் ஜேர்மனியில் இருந்து வந்து ஒரு கிழமையாகிறது. தனக்கென ஒரு வாழ்க்கைத்துணையை தேடிக்கொள்ளும் பொருட்டு அவன் வந்திருக்கும் போது முன்னர்போல தனது தங்கையின் பிள்ளைகளை அடிக்கடி உதவிக்கு கூப்பிட்டுக் கொள்வது சுந்தரம்பிள்ளைக்கு சிறிது சங்கடமாக இருந்தது. தேவகியும் கூட மாமா அடிக்கடி கூப்பிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டதை உணர்ந்துகொண்டாலும் ஒவ்வொருநாளும் செய்து வந்த உதவிகளை தானாகவே சென்று செய்து வந்தாள்.

திருமண விடயமாக நாலு ஜந்து இடங்களில் பெண்பார்த்தாகிவிட்டது. சாதகப் பொருத்தம் சரியில்லை எனத் தட்டிக்கழிக்கப்பட்டாலும், சீதமும், அழகும் தான் சுந்தரம் பிள்ளைக்கும் அவரது மனைவிக்கும் அமையாத பொருத்தங்களாக இருந்தன.

“என்ன... சுந்தரம்பிள்ளை வீட்டுக்குள்ளை பெப்பிளை இருக்க ஊர் சுற்றித் தேடித்தீர்யிராய்... அதுகளுக்கென்ன அழகில்லையே...” பிற்பகல் நேரங்களில் தொழுது போக்கிற்காக கதைக்கவரும் அருணாசல மாஸ்டர் சுந்தரம் பிள்ளையிடம் அவரது தங்கையின் பிள்ளைகளைப்பற்றி மெதவாக ஞாபகப்படுத்தினார்.

“அழகு... சோறுபோடுதே உதுகனட்டைக்குடுக்க என்னகிடக்குது... இரண்டொரு பரப்புக்காணி... அதுசனும் ஆமியின்றை கையுக்குள்ளை” வழமையான முணுமுணுப்புடன் சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி குசனிக்குள் நுழைந்தாள்.

“இந்தக்காலத்திலை மாப்பிள்ளைக்கும் பெம்பிளைக்கும் பொருத்தம் பார்க்கிறதைக்காட்டிலும் மாமிக்கும் மருமகளுக்கும் பார்க்கிறதுதான் உத்தமப் பொருத்தம்...” அருணாசலமாஸ்டர் கிண்டலாக கூறியதைக்கேட்டு சுந்தரம்பிள்ளை கடைவாய்குள் சிரித்துக் கொண்டார். சுவரின் மறுபக்கத்தில் “களுக்” என்று ஒலித்த சிரிப்பொலி தேவகியுடையதுதான் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள அருணாசலமாஸ்டருக்கு வெகு நேரம்பிடிக்கவில்லை.

வாசற்படியில் கிடந்த நாய் சுலியாணத்தசுரரின் வருகையை வேண்டாவெறுப்புடன் வரவேற்பது போல் உறுமிக் கொண்டது. அருணாசலமாஸ்டர் அவர்களின் பேச்சுக்கு குறுக்கி நிற்காதவர்போல மேசையில் கிடந்த உதயன் பேப்பருடன் வேப்பமரத்தடிக்கு சென்று அமர்ந்து கொண்டார். சுவரின் மறுகரை அறையில் இருந்த தேவகி கதைப்புத்தகம் வாசிக்கும் தோரணையில் தனது இருகாதுகளையும் கூர்மைப்படுத்திக் கொண்டாள்.

“விசயம்...காயோ?பழமோ?” குசனிக்குள் நின்ற சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி வெளியே வந்து தரகரைக் கேட்டுக்கொண்டாள்.

“இந்தக் காலத்திலை மாப்பிளைக்கும் பெம்பிளைக்கும் பொருத்தம் பார்க்கிறதைக் காட்டிலும்... மாமிக்கும் மருமகளுக்கும் பார்க்கிறதுதான் உத்தமப் பொருத்தம்...”

ஒருலட்சம் ரூபா தொகையில் இழுப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த பிரச்சினையை ஒருவாறு அந்தத்தொகையை கொடுக்க சம்மதிக்கவைத்த திருப்தியுடன் சாதகத்தை எடுத்து மேசையில் போட்டார் சுலியாணத்தசுரர். குறிப்பில் இருத்த பெயர் விபரங்களைப் பார்த்ததம் அது எங்கு பேசிய திருமணம், சீதனத்தொகையில் இருந்த இழுப்பறிநிலை என்பன சுந்தரம் பிள்ளையின் மனைவியின் நினைவில் பட்டுத்தெறித்தது.

“பெடியனுக்கு... இங்கை நீற்க நேரமில்லை...இல்லாவிட்டால் இதகிலும் பார்க்க

கூடின சீதனத்தோடே அழகான பெட்டையை கட்டிவைப்பேன்” சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி தனது பக்கத்தை விட்டுக்கொடுக்காத வகையில் பேசிக்கொண்ட தாகரின் திருமணவிடயத்தக்க தனது சம்மதத்தினை சொல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டாள்.

“இவையின்றை படிப்புக்கும் நடப்புக்கும் இங்கை நுந்தா இப்பிடி ஒரு பொம்பிளையும்... சீதனமுக்கிடைக்கமே...” ஜேர்மனியிலை அகதியாம் அது ஒரு அந்தஸ்த்து... அவைக்கொரு கலியாணம்...கலாச்சாரத்தை சீரழிக்கிற கூட்டங்கள்...மரத்தடியில் இருந்த அருணாசலமாஸ்டர் சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவியின் வார்த்தைக்கு வாயடக்க முடியாமல் தனக்குள் முணுமுணுந்துத் திட்டித்தீர்த்துக்கொண்டார். அருணாசலமாஸ்டரின் முணுமுணுப்பைக் கேட்ட தேவகியின் தங்கை லடிச்சென்று தேவகிக்கு இதைக்கூறியபோது தேவகி கதைப்புத்ததத்தால் தனது வாயை மூடிச் சிரித்துக்கொண்டாள்.

கலியாணத்தரகர் விபரங்களைக் கூறிய போது சுந்தரம்பிள்ளை ஆறுதல் பெறலுக்க விட்டுக்கொண்டார். கலியாணம் சரிவந்தால் ஜந்துமுடைய அரிசியில் தள்ளுதானம் செய்வதாக அவர் மனைவி ஞாபகப்படுத்தினார்.

“எழுத்துக்கு நாளைக்கு கையோடே கொண்டுவந்திருக்கிறேன்... பெண்பிள்ளை வீட்டுக்கும் சம்மதம்...” தாகரின் கூறியதை கேட்டுக் கொண்ட அருணாசலமாஸ்டர் “கலியாணம்...இங்கையோ...” மெதுவாகக் கேட்டுக்கொண்டார்.

“இன்னும்... எழுத்து முடியவில்லை... கலியாணத்தைப்பற்றி விசாரிக்கிறீர்கள்” சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி சிரித்தபடி கூறினாள்.

“என்...இன்னும் வேறே இடத்தை பார்க்கிற நோக்கமே” அருணாசலமாஸ்டர் திருப்பிக் கேட்டபோது சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவியின் முக்கிய முகம் சுருங்கிக்கறுத்தது.

“கலியாணம். இதுதான் மாஸ்டர் எழுத்தோடே பொம்பிளையை அனுப்பிவிடுவோம். இங்கைவைத்து கலியாணம் நடக்கிறதென்றால் நானொடுக்கும் அவன்பெடியனானால்... நிக்கேலாது...” அருணாசலமாஸ்டருக்கு சுந்தரம்பிள்ளை பதிலளித்தார்.

“ஓ...அதுசரி...இங்கைதானே உங்களைப் பார்த்திருக்க ஒன்றுக்கமூன்று குமருகள் இருக்குது...” அருணாசலமாஸ்டர் கிண்டலாகச் சொன்னதை சுந்தரம்பிள்ளை காதில் வாங்கிக் கொண்டதாகக் தெரியவில்லை. வீட்டுக்குள் நின்ற தேவகி மீண்டும் ஒரு தடவை அந்த புசையிரதநிலைய அகதிகளை நினைத்துக்கொண்டாள் கலங்கிய கண்ணாடல் தனது காயையும், தங்கையையும் பார்த்துக்கொண்டாள்; ஒரு கருத்தும் கூற முடியவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

“சீதனங்கள்... எப்படி...” அருணாசல மாஸ்டர் வாயில் வந்ததை கேட்டுவிட்டார். கேட்ட பின்னர் தான் கேட்கக்கூடாததை கேட்டுவிட்டேனோ என்று நாக்கைக்கடித்துக் கொண்டார்.

“என்ன...மாஸ்டர்... என்னைத்தொழில் செய்யவிடுகிற நோக்கமில்லையே தரகர் மெதுவாகச் சொல்லிக்கொண்டார்.

“அதெல்லாம் கொழும்போடே மாஸ்டர்” சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி சொல்லியபடி குசனிக்குள் சேன்றாள். மாஸ்டர் எப்பொழுது எழும்பிப் போவார் என்றிருந்தது அவள் செய்கை. எழுத்துக்கான ஏற்பாடுகள் தடல் புடலாக நடந்தன. பலகாரங்கள் தயாரிப்பதில் இருந்து சகலவேலைகளிலும் தேவகியும் தங்கைகளும் முழுமுச்சுடன் ஈடுபட்டனர். உடுபுடவை வாங்குவதற்காக சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி ஐயாயிரம் ரூபாவை தேவகியிடம் சொடுத்தாள். தேவகியின் மனதில் இனம் தெரியாத ஒரு சோகம் குடிகொண்டிருந்த போதிலும் அவளது எண்ணங்கள் இரண்டொரு நாட்களாக எங்கெங்கோ சிறு கடித்துபறந்து கொண்டிருந்தன.

தங்கைகளக்கும், தனக்கும் பொருத்தமான உடுபுடவைகளை தெரிவு செய்து வாங்கிக்கொண்டதில் தேவகிக்கு உள்ளூர் ஒரு மகிழ்ச்சி, வாங்கிய புடவைகளை உடுத்தி தலைக்கு மாலையிட்டுமிட்டுக் கொண்டபோது தனது தங்கைகளைப் பார்த்து அவள் பூரிப் படைந்தாள். கறுப்புத்திசைக்கள் சிலப்புத்திலகங்களாக மாறும்நாளை நினைக்கையில் அவளது கண்கள் கலங்கின. தேவகியைப் பொறுத்தவரையில் திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அவா இல்லா

விட்டாலும் தானும் தங்கைகளும் வாழ்க்கைப் படவேண்டிய வரது வட்டத்துக்குள் வந்து விட்டதை நினைக்கையில் திருநாளுக்குள் ஒரு இறக்கமுடியாத சுகம் இருப்பதை அவளால் உணரமுடிந்தது.

அம்மா பிள்ளைகளின் திருமணத்தைப் பற்றி பேசுவதே இல்லை. கையில் ஏதாவது இருந்தால் தானே கதைப்பதற்கு. தேவகி இதை உணராமல் இல்லை. தங்கைகள் சேலைக் கரையிலும், சருகை அழகிலும் மயங்கிக்கிடந்தார்கள். அவளது மனம் அந்தப் புகையிரத நிலையத்தையும், அங்கு வாழ்க்கை நடமாடும் அந்தச் சனங்களுக்கும் சுற்றி வட்டமிட்டு அடங்குகிறது.

“ரேயினியிலே அகதியாம், அது ஒரு அந்தஸ்து. அவைக்கொரு சேதமும் கலியாணம்... கலாச்சாரத்தை சீரழிக்கிற கூட்டங்கள்...”

கலங்குவதற்கு இது நேரமில்லை என்று நினைத்தவன் தன்னையே சுதாகரித்துக் கொண்டு தங்கைகளுடன் காண்டாட்டங்களில் முன்னின்று உடையனார். எழுத்து வைபவங்கள் எல்லாம் சுந்தரம்பிள்ளையும் மனைவியும் நினைத்தபடி திருப்பிக்ரமமாக முடிந்தன தேவகியும் தங்கைகளும் சேலை உடுத்தி இருந்தபோது திருந்த அழகைப் பார்த்து அருணாசலமாஸ்டர் முககனிமேல் விரலை வைத்தார். அவர்களைக் காட்டி கொண்டாட்டத்துக்கு வந்தவர்களுடன் அவர்களைத் தூக்கி கொண்டவைகளை சுந்தரம்பிள்ளையே, அவரது மனைவியே கவனிக்கும் இல்லை. அருணாசலமாஸ்டர் என்ன கதைத்திருப்பார், என்பதை அவர்களால் ஊகித்துக்கொள்ள முடிந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் அதுபற்றி பொதுப்படுத்தவில்லை.

எழுத்து வைபவங்கள் முடிந்ததும் சம்பிரதாயத்துக்காக மாப்பிள்ளை, பெண்ணீட்டுக்காரர்களினால் விருந்துகள் பரிமாறப்பட்டன. மோகன் பெண்ணுடன் கொழும்பு புறப்படுவதற்கு இன்னும் இரு நாட்கள் தன் இருந்

தன். சுந்தரம்பிள்ளையும் மனைவியும் இரவு பகலாக ஏதேதோ கதைத்துக் கொள்கிறார்கள். தேவகியால் அவை அவதானிக்க முடிகிறதேயொழிய விளங்கிக் கொள்ளமுடியவில்லை. தாங்கள் இயற்றப்பது அவர்களுக்கு இடஞ்சலாக இருக்கிறதோ என்று தனக்குள் கற்பனை செய்துகொண்டான். அவளது மனம் குளம்பிடபோய் இருந்தது.

“பிள்ளை... தேவகி” சுந்தரம்பிள்ளையின் குரல் தேவகியின் மனம் திக் என்றது. “இந்த நிலைமையிலை... ஏதேன் விபரீதமாக கொல்லிவிட்டாரென்றா நாங்கள் என்ன செய்யிறது... ஒரு வீடு தேடுவதென்றால் எவ்வளவு கஸ்டம் வீட்டுக்கொண்டொரு ஆண்டு கையில்லாமல் எங்கே... சிவிக்கிறது.” அவன் மனம் விரைவாக எண்ணிக்கொண்டது.

“அம்மாவையும் நம்மைச்சிறையும் கூட்டிக் கொண்டு வா” சுந்தரம்பிள்ளையின் மனைவி கூறிக்கொண்டார். அவர்கள் வீட்டு வராந்தாவுக்கு வந்தபொது சுந்தரம்பிள்ளை அதோ உறுதிக் கட்டுகளை அகேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“மோகன் நாளைக்கு புறப்படுகிறான்... அதுக்கிடையிலை இரண்டொரு காணித்துண்டுகளை உங்களுக்கு எழுதிவிடவேணும் என்று எனக்கொரு ஆசை. ஏதோ பின்னடிக்கு எங்கையும் பாப்பியள் என்று நம்பிறே.” இராணுவத்தின் கைக்குள் அடங்கி சிடந்த அந்தக் காணிகளை எழுதிக் கொடுப்பதன் மூலம் தமது எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு வரம்பு கட்ட எண்ணிய சுந்தரம்பிள்ளை மெதுவாகக் கூறிக்கொண்டார்.

தேவகியாலோ, அவளது தாயாலோ தங்கைகளாலோ ஒன்றும் கூறமுடியவில்லை. அருணாசலமாஸ்டரும், புறக்கரும் அங்கு வருவதைக்கண்ட தேவகியும் சுகாதாரிகளும் ஓரமாக ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள்.

புறக்கர் எழுதிய உறுதியில் சுந்தரம்பிள்ளையும், மனைவியும், மோகனும் கையொப்பப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.

அருணாசலமாஸ்டர் சாட்கியாக கையொப்பப்பட்டுக்கொண்டார். சுந்தரம்பிள்ளையும்

மனைவியும் அவரின் தங்கையின் குடும்பத்தின் மீது கொண்ட பட்சத்தின் காரணமாக தங்களின் பிணை கீழ் குறிப்பிடும் ஆதனங்களையும் உரிமைகளையும் கையளிப்பதாக எழுதி இருந்த அந்த உறுதியின் வாக்கியங்களை புறக்கார் வாசித்தபோது தேவகிக்கு உள்நூர சோகம் கலந்த சிரிப்பு வெளிப்பட்டது. அந்த உறுதியில் எழுதப்பட்ட காணிகள் அவை இராணுவத்தின் கைக்குள் கிடக்கின்றன. அவை மீட்கப்படும் வரை

நாமும் காத்திருக்க வேண்டியதுதான்... தண்டவாளம் இல்லாமல் புகையிரதம் எங்கே வரப்போகுது... தீர்வுதிட்டமில்லாமம்... பிரச்சினை எங்கே தீர்போகும் எங்கடைவாழ்க்கையும் அதபோலைத்தான்... தேவகியின் மூச்சு அனலாக வெளிவந்தது. அவளது நினைவுகள் மீண்டும் அந்த புகையிரத நிலையத்தையும், அங்கு வாழும் சனங்களையும் சுற்றி வட்டமிட்டன.

நங்கையர்க்கு ஓர் நற்செய்தி !

நங்கையரின் தலைமைத்துவத்தை பயிற்றுவிற்கும் கருத்தரங்கு ஒன்று நடாத்தப்படவுள்ளதால் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள விரும்பும் மாதர்சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் தங்கள் பிரதிநிதி இருவரது பெயர் விபரங்களை தந்து கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ளலாம். தனியாக கலந்து கொள்ள விரும்புவவர்களும் விண்ணப்பிக்கலாம்.

விண்ணப்ப முடிவு. 30-10-93

முகவரி:- பணிப்பாளர், மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையம்.

இல. / இரத்தினம் லேன், கே. கே, எஸ், வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

○ விவாத மேடை

தமிழர் கலாசார விழுமியங்கள்

பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு

தடையா? துணையா?

உங்கள் கருத்துக்களை எழுதுங்கள்.

○ உங்கள் பகுதியிலும், நகரிலும் பெண்கள் அபிவிருத்திக் கருத்தரங்குகள் நடாத்த விரும்பும் அமைப்புக்கள் எமது நிலையத்துடன் தொடர்பு கொண்டு மகளிர் முன்னேற்ற வழிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

○ நங்கையரே உங்கள் சிந்தனையில் மலரும் கதை, கட்டுரை, கவிதை துணுக்குகளை ஊக்குவிர்கவே இந்நங்கை துணைநிற்பாள். உங்கள் சிந்தனைகளை பகிர்ந்து கொள்ள உடன் எழுதுங்கள்.

○ நங்கையரே உங்கள் பகுதியில் நங்கையரின் திறமையான சமூக பணிகள், கண்டுபிடிப்புகள், புதிய தயாரிப்புகள், வெளிவர அவற்றை நங்கை வாசகர்களும் அறிந்துகொள்ள எழுதுங்கள்.

சீதனம்

சீதனம்

சீதனம்

ஒரு

கண்ணோட்டம்

சக்தி

சீதனம், வரதட்சணை, ஸ்திரீதனம் சீர்வரிசை எனப்பல பெயர்களில் வழக்கில் இருக்கும் சீதன முறையானது தமிழர்தம் வாழ்வில் ஒரு குடும்பத்தில் பெண்பிள்ளைகள் பிறக்கின்ற போதும், பெண்பிள்ளைகள் திருமணவயதினை எட்டும் போதும் எதிர் நோக்கப்படுகின்ற ஒரு முக்கிய அம்சமாக விளங்குகிறது. உண்மையில் சீதன முறை தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் ஒற்றாக அமைகிறதா? அல்லது ஒரு சுமையாக விளங்குகிறதா? என்பதை எமது வாழ்வியல் அம்சங்களையும் அதனோடு இணைந்த சீதனத்தை நிரூபிக்கும் காரணிகளையும் இனங்கண்டு கொள்வதன் மூலமே தீர்மானிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

திருமண முறைகள்

பண்டைய தமிழர் வாழ்வில் எட்டுவகையான திருமணமுறை மரபுகள் இருந்ததாக தொல்சாப்பிபகவியலுரை மூலம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

1. பிரமம்:-

பால்யவிவாகத்தை ஒட்டிய முறையில் வயதில் குறைந்த ஒரு பெண்ணை உயர் தரமான ஆடை ஆபரணங்களினால் அலங்கரித்து கன்னிகாதானமாக கொடுத்தல்.

2. பிரசாபாத்தியம்:-

முறைப்படி பெண் கேட்டு வருபவர்களின் குலம் கோத்திரங்களைக் கவனித்து பெண்ணினது விருப்பத்தினையும் பெற்று திருமணம் நடத்துதல்.

3. ஆரிடம்:-

பசு, எருது ஆகிய இரு உருவங்களை டொன்னால் செய்து இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் ஆடை, ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெண்ணை நிறுத்தி கோதானம், சொரிணதானம் என்பவற்றுடன் கன்னிகாதானம் செய்தல்.

4. தெய்வம்:-

முறைப்படி யாகங்களை செய்த ஒரு ஆசிரியருக்கு வேள்வித்தீ முன் பெண்ணை நிறுத்தி வரதட்சணையுடன் பெண்ணைக் கொடுத்தல்.

5. காந்தரவம்:-

ஆண் பெண் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு மனமொத்து திருமணம் செய்து கொள்ளுதல்.

6. ஆகரம்:-

பெண்ணை பணய பொருளாக வைத்து பல்வேறு விதமான போட்டி, பந்தயங்களை நடாத்தி வெற்றிபெறுபவருக்கு திருமணம் செய்து வைத்தல்.

7. இராக்கதம்:-

அந்தப்புத்தில் இருக்கும் பெண்ணை அவளது சுற்றியுள்ள பல்வேறு தடைகளையும் உடைத்து கவர்ந்து சென்று மணம் செய்யும் மரபு.

8. பைசாசம்:-

ஆண் மகன் ஒருவன் தனது வயதுக்கு மூத்தவனையோ, அல்லது கற்புநெறிதவறிய வனையோ திருமணம் செய்து மனமொத்து வாழ்க்கை நடாத்துதல்.

பண்டைக்கால நடைமுறை

இவை மட்டுமன்றி பழங்காலத் தமிழர் திருமணச் சடங்கின் போது, பல வேறு விதமான ஆடை ஆபரணங்களைக்கொண்டு தம்மை ஒப்பனை செய்யும் பழக்கத்திலும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தமையை பண்டைய இலக்கியங்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது. மேற்கூறிய திருமண முறைகளில் பல வழக்கொழிந்தும் சில மரபுமுறைகள் மாறியும் தமிழர் வாழ்வில் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளன. முக்கியமாக பெண்களுக்கு ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து ஒப்பனை செய்யும் பழக்கம் இன்றும்கூட பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தவகையில் இன்றைய சீதனம் தொடர்பான பேரங்களுக்கெல்லாம் பண்டைய தமிழர் வாழ்வியல் முறைகள் அடிகோலிக் கொடுக்கும் அம்சங்களாக இருந்தன எனலாம்.

மேலும் எமது வாழ்க்கை அமைப்பு கூட்டுக்குடும்ப முறைபை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது முக்கியமாக நோக்கப்பட வேண்டியதாகும். இம்முறை எமது பண்பாட்டு கலாச்சார முறைகளாலும் மதநெறிகளாலும் இருக்கமாக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு குடும்ப உறவுமுறைகள் முக்கியம் பெறுவதுடன் வீண்மைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடமும் ஏனைய அமைப்பு முறைகளில் இருந்து வித்தியாசப்பட்டதாகும். "பெண்மென்மையானவள்" "வயதுக்கு வந்த பெண் ஆண் துணையின்றி வாழமுடியாது" குடும்பத்தில் பெண் ஆணின் முடிவுகளுக்கும், தீர்மானங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டவள்" என்ற மனப்பான்மைகள் காலம் காலமாக வேரூன்றி வந்துள்ளன. இந்தவகையில் பெண்பிள்ளைகளை வாழ்க்கைப்படுத்துதலும், வாழ்க்கைப்படுத்தும் போது அவர்களைப் புதுவாழ்க்கைக்கு அச்சவாரமிடுவது போல நடமாடல் இயற்ற செய்துக்கொளவும் சன்மானங்களை

யும் வழங்குதலும் தமக்குரிய பொறுப்பும் கடமையும் என பெற்றோர்கள் எண்ணிக் கொள்கிறார்கள். உலகம் அறிவியல் ரீதியிலும், நாகரிகத்தில் முன்னேற்றமடைந்த போதும் கூட ஒரு பெண் கல்வி கற்று எந்த உத்தியோகத்தினை பார்த்தபோதும் கூட குடும்பம் என்ற முறையில் பெற்றோர் தமக்குள்ள கருணை காட்டும் உணப்பாங்கால் சீதனங்களையோ, நன்கொடைகளையோ இயன்றளவுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனநிலைக்கு உட்பட்டே விளங்குகின்றனர்.

ஆரம்பகாலங்களில் வேளாண்மைத் தொழிலே பிரதானமானதாகவும், சனத்தொகை குறைவாகவும் இருந்தமையும் வேளாண்மைத்தொழில் ஒரு குடியானவனுக்கு தனது சொந்தக்காலில் நின்று வாழ்க்கையை நடாத்த முடியும் என்ற மனவலிமையை கொடுத்தமையாலும் சீதன முறைகள் மணமகள் பக்கத்தில் இருந்து கேட்கப்படுகின்ற ஒரு தொகையாக இல்லாது பெற்றோரால் தமது பெண்பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கப்படும் ஒன்றாகவே இருந்து வந்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் தொழிற் புரட்சிகளாலும், நாகரிக, பண்பாட்டு முறை மாற்றங்களாலும் விஞ்ஞான அறிவியல் வளர்ச்சிகளாலும் பல்வேறு வகையான தொழில்முறைகளும், வாழ்க்கைவசதிகளும் உருவாகியதுடன் மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளும் மேல்வர்க்கம், நடுத்தர வர்க்கம் கீழ்வர்க்கம் என பிரிவுக்குள்ளாகின. ஒரு மனிதனது கௌரவம், அந்தஸ்த்து என்பவற்றை அவன் சார்ந்ததுள்ள குடும்ப நிலைமை, நிதிவசதி, தொழிற்சூழறை என்பவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு கணித்துக் கொள்ளும் பழக்கம் தமிழர்களிடையே மிகவும் பலமாக வேரூன்றத் தொடங்கின. இந்த அடிப்படையில் தான் ஒரு பெண்ணோ அல்லது ஆணோ வாழ்க்கைப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் வழங்கப்படும் சீதன அளவைக் கொண்டு குடும்பத்தின் அந்தஸ்த்தினை எடை போடும் ஒரு மனப்பாங்கு எமது சமுதாயத்தில் புரையோடியது.

"மனிதன் வாழ்வதில்லை வாழத்தயாராகிக் கொள்வதுடன் மடிந்து போகிறான்"

என்ற ஒரு அறிஞர் கூற்றினை மெய்ப்பிப்பது போல தமிழர் வாழ்வில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வில் "சேமிக்கும், அல்லது செல்வத்தை திரட்டும் அவா ஒரு முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இந்தச் சேமிப்பு முறையானது வங்கி பழக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படாத வரை ஒரு பதுக்கல் முறையாக கருதப்பட்டாலும் கூட சீதன முறையுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் போது சீதன முறை சேமிப்புக்கு காரணமாகியதா? அல்லது சேமிப்பு முறை சீதனத்துக்கு காரணமாகியதா? என்ற வகையில் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து விளங்குகிறது.

மாறிவரும் வாழ்க்கை முறை

மேலும் தொழில் புரட்சிகளின் விளைவாகவும், நவீன விஞ்ஞான அறிவியல் மாற்றங்களினாலும் பல்வேறு வகையான தொழிற்துறைகள் உருவாகி வீட்டுத் தொழில் முறையில் இருந்து விடுபட்டு மக்கள் தொழிற்சாலை முறைகளுக்கு செல்லும் நிலைகள் உருவாகியபோது ஆண் வர்க்கமே கூடிய பங்கெடுக்க கூடிய சாத்தியங்கள் உருவாகின. இதனால் உழைப்பின் முக்கியத்துவத்தினை ஆண்மூலமே உணரப்படும் மனப்போக்கும் பெண்களின் திறமைகளை அசட்டையாக எண்ணும் நிலைமைகளும் உருவாகின. இதனால் வாழ்க்கைப்படும் ஆணுக்கு சீதன வழங்கல்கள் நியாயப்படுத்தப்பட்டன.

இந்த அடிப்படைகளில் சீதனமுறையானது பேரம் பேசும் நிலைகளுக்கு உட்பட்டதோடு மட்டுமன்றி எமது சமுதாயத்தில் திருமண நடவடிக்கைகளை வர்த்தக மயமாக்கியு முள்ளது அனைத்தமான இளம் பெண்கள், மத்தியிலும் பெற்றோர்கள் மத்தியிலும் மனோவியல் தாக்கங்களையும், சுமைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ள இச் சீதன பிரயோகங்களினால் திருமணவயதை எட்டியும் வாழ்க்கைப்பட முடியாத தவிக்கும் உள்ளங்கள் ஏராளம். யணவறை மட்டுமே சென்று தடைப்படும் திருமணங்கள் ஏராளம். திருமணத்தின்பின் எழும் விவாகரத்துக்களும் தீமுட்டல் கொலை

முயற்சிகள், சித்திரவதைகளும் ஏராளம். இவைமட்டுமன்றி சீதனம் வழங்கப்பட்ட பின்னர் கூட அவர்களது வாழ்க்கை இன்ப கரமானதாக அமைந்து விடுகிறதா? என பதும் கேள்விக்குறியாகி சிலரது வாழ்வில் வெளிப்படுகிறது. ஒரு பெண்ணால் தன் தந்தையிடம் இருக்கும் பணத்துக்கொத்த மணமகனை கடைய முடிக்கிறதே ஒழிய தன் மனத்துக்கொத்த மணமகனை அடைய முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைகளே மலிந்து செல்கின்றன.

சீதனப் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த வரையில் அண்டைநாடான இந்தியாவுடன் ஒப்பிடும் போது இந்தியாவில் திருமணத்தின்பின் இச்சீதன பிரச்சனைகள் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. விவாகரத்துக்கள், கணவன் மனைவி பிரிந்துவாழ்தல், தீமுட்டல் கொலைமுயற்சிகள், சித்திரவதைகள், போன்ற பல நிகழ்வுகளை அன்றாடம் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. இலங்கையில் திருமணத்தின் பின்னான தாக்கங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் திருமணவயதை எட்டியும் திருமணம் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ள பெண்களினதும், திருமண வயது உயர்ந்து செல்லும் நிலையில் உள்ள பெண்களினதும் தொகையை அதிகரித்துச் செல்லும் ஒரு முக்கிய காரணியாக அமுக்கப்பட்ட பிரச்சினையாக இது இருந்து வருகிறது.

சீதன முறையை ஒழிப்பதென்பது புறோக்கான ஒரு கொள்கையாகவு் பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்தாகவும் இருந்தாலும் கூட இது தொடர்பாக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடைமுறைகள் பற்றி கிடமான திட்டங்களை முன்வைப்பது சிக்கலானதாகவே உள்ளது. ஏனெனில் மக்களுடைய வாழ்க்கையுடன் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் என்ற ரீதியில் பின்னிப்பிணைந்துள்ள இந் நடைமுறை மக்களிடம் ஏற்படும் மனமாற்றங்களின் அடிப்படையிலேயே புரணமாக மாற்றியமைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். மக்களிடையேயான மனமாற்றம் என்பது உடனடியாக ஏற்படுத்தப்படக் கூடிய ஒன்று அல்ல. மறுகரையில் சட்டங்களின் மூலம் தடை செய்வதென்பதும் எந்தளவு

தூரம் எமது வாழ்க்கை முறையுடன் ஒத்துப் போகக்கூடியது. எத்தகைய சமுதாய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்ற வகையில் சிந்திக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்,

இன்றைய எதிர்பார்ப்புகள்

சீதன நடைமுறையை பொறுத்தவரையில் பெற்றோர்கள் :

1. தமது பெண் பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் முடித்து வைப்பதையும், அவர்களின் வாழ்க்கை வசதிகளுக்காக இயன்றளவு சொத்துக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனநிலையில் இருக்கின்றார்கள்.

2. தமது பிள்ளைகளுக்கும் அயல் வீட்டு நடைமுறைகளுக்கேற்ப கௌரவமான மனமகனை தேடுவதில் நாட்டமுள்ளவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

3. ஆண் பிள்ளைகளை கல்விபுகட்டி உத்தியோக வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் அதிகளவு சீதனத்தை பெறமுடியும் என்ற எண்ணத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

4. கல்விபுகட்டி, உத்தியோக வாய்ப்பினையும் பெற்றுக்கொடுத்த ஒரு ஆண்மகனை வாழ்க்கைப்படுத்தும் போது தாம் செலவிட்ட பணப்பெறுமதியையும் அதற்கான பிரதிபலனை எதிர்பார்க்கும் மனநிலையிலும் இருக்கிறார்கள்.

5. குடும்பத்தில் உள்ள ஆண் பிள்ளைகளிடம் குடும்பத்தில் உள்ள பெண் பிள்ளைகளை திருமணம் செய்து வைப்பதற்கான பொறுப்புக்களை மறைமுகமாக கையளிக்கும் மனப்போக்கு அதிகமாக காணப்படுகிறது.

6. சீதனம் கொடுத்தல், பெறுதல் என்ற இரண்டு அம்சங்களையும் குடும்ப கௌரவத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கும் மன நிலையில் உள்ளனர்.

7. நாம் தேடிய சொத்துக்களையும் செல்வங்களையும் தமது பிள்ளைகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும் மனநிலைக்கு பழக்கப்பட்டவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

'நமக்குள்ளே பேசுவோம்' - யோகா

தாயுள்ளம் கொண்டவனை
விலைமாது என்று சொல்லி
ஏளனம் செய்யும் அவர்
விலையாக போனபோது
வேண்டியவன்
சொன்னால் அதை
மனதார ஏற்பாரோ
சொல்மகளை, சொல்?

திருமணங்களையும் சீதனமுறைகளையும் பொறுத்த வரையில் பெண்கள் :

1. தமக்குரிய கணவனைத் தேடித் தருதலையும் வாழ்க்கை வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருதலையும் பெற்றோர்களின் பொறுப்பாக எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

2. தமக்குரிய கணவனைத் தெரிவதில் உத்தியோகம், தொழில், கௌரவம் என்பவற்றை எதிர்பார்ப்பவர்களாக உள்ளனர்.

3. கல்விகற்ற, உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்கள் தமது தகுதிக்கேற்ப கணவனை தெரிவு செய்யும் மனநிலை உடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

4. தனக்கு வரப்போகும் கணவன் நாகரிக சமுதாயத்துக்கு ஏற்றவனாகவும், வாழ்க்கை வசதிகளை ஏற்படுத்தித்தரக் கூடியவனாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதில் கூடிய அக்கறை கொள்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

திருமண மற்றும் சீதனவிடயங்களில் ஆண்களைப் பொறுத்தவரையில்.

1. திருமண பேச்சுக்களின் போது பல இடங்களில் இருத்து வரும் சீதன பேரங்களினால் சீதனமுறையில் சமுதாயத்தில் தனக்கிருக்கக் கூடிய பெறுமதியை அவன் உணர்கிறான்.

2. தன்னுடைய தரத்தில் உள்ளவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட சீதன அளவுகளை ஒப்பிட்டு

இரு நோக்குவதும் அதன் மூலம் தனது
கௌரவத்தை மேலும் மனநிலையிலும்
இருக்கிறான்.

3. தான் குடும்பத்தலைவன் என்ற க்கு
வத்துக்கு வருகையில் பல்வறு வகையான
வாழ்க்கை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள
வேண்டும் என திட்டமிடுகிறான்.

4. தான் மணம் முடிக்கும் பெண் அழ
கற்ற அல்லது திறமையற்றவளாக இருப்
பினும் சீதன அளவால் திருப்திபடும் நிலை
யில் இருக்கிறான்.

5. தான் பார்க்கும் தொழிலில் அல்லது
தனது வாழ்க்கையில் இடர்கள் ஏற்படும்
போது சமாளித்துக் கொள்ளக் கூடியதாக
ஒரு தொகை நிதியை எதிர்பார்த்தும் நிலை
யில் இருக்கிறான்.

6. தனக்காக தனது பெற்றோர்கள் பட்ட
கடன்கள் தனது குடும்பத்தில் உள்ள பெண்
சகோதரர்களுக்கான பொறுப்புக்கள் என்
பன நம்மைச் சார்ந்தவை என உணரும்
நிலையில் சீதனத்தை எதிர்ப்பவனாக விளங்
குகிறான்.

சுந்தரமயம் சந்திரமயம் சந்திரமயம் சந்திரமயம் சந்திரமயம்

வெட்கம் எமக்கில்லை குணா
வெட்கம் எமக்கில்லை - அதனால்
விலையாக போகின்றோம்
சொர்க்கம் என்பதெல்லாம்,
சொன்ன தொகை கிடைத்தால் தான்
பக்க துணை வேண்டும்
பார்க்கிறீ வர வேண்டும்
எம்மில் அவன்பாதி - எம்
பாதிக்கு விலையுண்டு.
சீர்வரிசை கிடைத்தால்தான்
சிரிப் பொலியே எம்மில் வரும்
ஊர் சுற்றி வந்தாலும்
ஊர் வழக்கம் மாறாமாட்டோம்
நாகரிக உலகை கண்டோம் - எம்
அனாகரிகத்தை களைய மாட்டோம்;
அதனால்தான்
இன்றும் கேட்கின்றோம்
சீர்வரிசை வேண்டும் என்று

சுந்தரமயம் சந்திரமயம் சந்திரமயம் சந்திரமயம் சந்திரமயம்

சட்டங்களும் சங்கடங்களும்

மேற்படி நிலைகளில் சீதனத்தை ஒழிப்ப
தென்பது மக்களின் மன மாற்றத்திலேயே
பெரிதும் தங்கியுள்ளது என்பது வெளிப்படையான
உண்மையும். சட்டரீதியாக சீதனத்தை
தடை செய்வதென்பது பின்வரும் தாக்கங்களை
ஏற்படுத்துவதாகவும் அமையலாம்.

1. சீதனம் கொடுக்க கூடிய நிலையில்
உள்ள பெற்றோர்களை சட்டத்துக்கு புறம்பாக
மறைமுகமாக போன்ற பேசும் முறைகளை
செய்வதில் ஈடுபட முனைவதால் தடைச்சட்டம்
பூரணமாக வெற்றியளிக்காது.

2. சீதனம் கொடுக்க கூடிய நிலையில்
உள்ளவர்கள் மறைமுகமாக மேற்கொள்ளும்
நடவடிக்கைகள் எமது பிரச்சினைகளில் இருந்து
செல்வங்களை வெளிப்பாடிச் செய்வதாக
அமையலாம் (கொழும்பு போன்ற இடங்களில்
வங்கிகளின் வைப்பு செய்யப்படல்.)

3. சீதனத் தடையினால் அழகற்ற,
திறமையற்ற, அல்லது விதவையாக்கப்பட்ட
பெண்களின் வாழ்க்கைகள், மறு மணங்கள்
பாதிக்கப்படலாம்.

4. சீதன முறைகளாலும், கூட்டுகுடும்ப
அமைப்பு முறை இறுக்கங்களாலும் எமது
சமுதாயத்தில் விவாகரத்து போன்ற பிரச்சினைகள்
மிகவும் குறைவாகவே இடம்
பெறுகின்றன. சீதனமுறை தடை செய்யப்
படுகையில் குடும்பங்களில் இறுக்கமான
தொடர்புகள் குறைந்து போவதுடன் விவாகரத்து
போன்றனவும் அதிகமாக இடம்
பெறலாம்.

5. சீதனத்தடையால் திருமணத்தின் பின்
குடும்பவாழ்க்கையில் கஸ்ட நிலைமைகளின்
போது பல பிரச்சனைகள் உருவாகலாம்.
பெண்கள் மீதான கொடுமைப்படுத்தல்களும்,
பெண்களை பிறந்த வீட்டுக்கு விரட்டுதல்
நிலைமைகளும் (பெண்ணின் பெற்றோர்கள்
வசதிபடைத்தவர்களாக இருப்பின் நிச்சயம்)
ஏற்படும்.

6 சீதனத்தைச் சட்டத்தினால் சீதன
முறையை கட்டுப்படுத்தலாமே ஒழிப்பு திரு
மணங்களையோ, திருமணத்தின் பின் இன்
பகரமான ஒரு குடும்ப வாழ்க்கையை யோ
ஏற்படுத்த முடியும் என எதிர்பார்க்க முடியாது
(தடைச்சட்டமுலமான அமுலாக்கலில்

இறுக்கமானதாக அமையாவிடின் இந்த நிலைமைகள் நிச்சயமாக ஏற்படுவதுடன் தடைச் சட்டமூலம் எதிர்பார்த்த விளைவுகளையும் எட்ட முடியாமல் போய்விடும்.)

7. இந்தியாவில் சீதனத் தடைச்சட்டம் கெட்டுவார்ப்படபோது சீதனப் பிரச்சினை யின் தாக்கங்கள் இன்றும் எதிர் நோக்கப் படுவனவாகவே உள்ளன.

8. தடைச்சட்டம் என்று கொண்டு வரப் படுமீபோது அது மீறப்படுமானால் தண்டனை வழங்குதல் தவிர்க்கமுடியாததாகும். ஆனால் சீதன வழங்கல்கள் குடும்ப அமைப்புடன் கூடிய ஒன்றாக அமைவதால் தண்டனை வழங்குதல் என்பது அவர்களது வாழ்க்கையைப் பாதிப்பதாக அமையும். மேலும் எந்த ஒரு பெற்றோரும் இந் நிலையை விரும்பமாட்டார்கள்.

பரவலாக்க வேண்டிய நடைமுறைகள்

எனவே சீதன ஒழிப்பென்கையில் அது மக்களின் மனபாற்றத்தின் மூலமே பூரண வெற்றியைக் கொடுப்பதாக அமையும் என்பதும் மனமாற்றங்கள் என்பது உடனடியாக ஏற்படக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்பதும் வெளிப்படையானதாகும். பறுகரையில் இது ஒரு வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபட்ட அம்சமாக இருப்பதால் தடைச்சட்டங்கள், தண்டனைகள் என அமுல் நடாத்தப்படுதலும் பஸ்பக்கப் பிரச்சனைகளுக்கும் மக்களை முகம்கொடுக்க செல்வதாக அமையும்.

எனவே இதுவியத்தில் முனமாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களையும், சீதனப் போங்களை குறைக்கக்கூடிய திட்டங்களையும் இயற்றாவுக்கு விரைவாகவும் அதே நேரத்தில் பரவலாக எல்லா மட்டங்களுக்கும் சென்றடையக் கூடிய விதத்திலும் செயற்படுத்துவதே சிறந்ததாக அமையும்.

குறிப்பாக திருமண நவடிக்கைகளில் ஆலோசனைகளையும், ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்கக்கூடிய நிறுவன அமைப்புக்களை உருவாக்குதல் அதன் மூலமாக சீதன பேரங்களை விரும்பாத ஆண்கள், பெற்றோர்கள் பெண்கள் என்பவர்களை ஒன்றிணைத்தலும்

செய்ந்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தலும் இவ்வாறான மனப்போக்கு உடையவர்களின் அங்கத்துவத்தை படிப்படியாக அதிகரித்தலும் அமைப்புக்களின் கிளைகளை கிராம மட்டங்களிலும் விரிவாக்கி செல்லுதலும் விழிப்புணர்ச்சியையும் மனமாற்றத்தையும் துரிதப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நடவடிக்கையாக அமையலாம்.

சீதன அரக்கனைச் சிதைத்திடுவோம்!

களத்திலே காவியம் படைக்கும்
காவிய மங்கையர் மண்ணில்த்தான்
கண்ணீர் சிந்த வைக்கும்
கொடும் சீ, தன அரக்கன்!
தலை விரித்தாடுகிறான்,
மட்டற்ற சாதனைகள் புரிந்து
மாற்றானையும் திணக்க வைக்கும் - நீ
குடும்ப வாழ்வுக்கு மட்டும்
குறியலாகக் கேட்பதேனோ?
கேள்விகளை உயர்த்தி - நீ
கேலிச்சூரியவனாவ தேனோ?
வீரம் விளைந்த மண்ணில்
விதி விதியாகக் காதலும்..!
வண்ண மலர்களைச் சுற்றி
வண்டிகள் வருவது போல்
மங்கையரோடு உலாவும் - நீவிர்
மனமேடையை குப்பகப்படுத்த
மாதாவில் பாரத்தைப் போட்டு
மொளையமாகி விடுவதேனோ?
சுரதாயச் சீர் கேட்டில் சிக்கி
சிந்தை கலங்குகிறீரா?
சீர்பெற்றுச் சென்றால்த்தான்
சிறப் பென்று எண்ணுகிறீரா?
ஆற்றல்களை மலிவித்த மண்ணின்
அறிவு மிகு மைந்தர்களே!
எம்மிடையே புரையோடிவிட்ட
இந்த சீ, தன அரக்கனை...!
பிறந்த மண் மீட்புக்காய்,
போர்க்கோலம் கொண்டது போல்,
ஈழத்து மண்ணைத் தலை குனிவிக்கும்
இந்த சீதன அரக்கனையும் சேர்ந்தே
சிதைத்திடுவோம்! வாருங்கள்.

ரிசானையூர் கமலன்

Environmental Education for Women

Ms. Kala Maheswaran

Research officer,

I. I. M. I., Colombo.

1. Introduction:

Environmental education is a theme of the contemporary world and implementing environmental education programmes are contemplated at levels varying from the grass roots to policy makers. Environmental education at the grass roots is what is in focus; primarily because of the masses. Environmental education for the masses will have to be delivered in a manner that the immediate benefits of these programmes could be applied in the day to day activities of the recipients. Therefore environmental education programmes will have to be target oriented and in this instance since targets of the masses varies, the ideal would be to implement environmental education programmes in target groups. Target oriented environment programmes should be formulated with contents to meet needs. The focus of this brief article is to explore the possible approaches of environmental programmes which could be delivered for the benefit of women. Considering the types of economic activities women are engaged in, the numbers of target groups that have to be addressed would vary from numbers insignificant to numbers significant thereby combining the task of the programme planners with a range of specific experts and also subject matter.

The environmental education programmes that are specific for women also touch an aspect that is related to domestic issues as opposed to general environmental education programmes that would be targetted mainly to enhance the economic aspects in relation to sustain resources. The effects of an environmental education programme would then be to raise awareness on environment oriented applications in economic activity based interest groups. Interest groups and target groups although might be similar in their organisation vary in the nature of the programmes to be delivered. Target groups in the context of this article are specified as groups of people who are in need of development whilst interest groups are groups of people working as individual bodies based on homogenous economic skills. Therefore issues to be addressed in these two distinct categories

of groups, through environmental education programmes differ in approach, contents and also results.

The issues that could be raised under the theme of environmental education for women vary from simple domestic level hygiene and sanitation to the conservation of economic and social resources. Since these issues have to be focussed in aspects to ensure the participation of women in efforts to sustain the environment - bio - physical and socio-cultural - the programmes delivered should take into account the abilities of the respective groups to grasp programme contents, and explore implementation of such activities identified in the programmes in the respective location based communities.

2. Environmental Education for women

The needs of women, considering the roles of women, are varied. The roles of women in a given society are categorised as mother, home manager, income earner/producer and community organiser. In the context of these varied roles the needs of women are varied. Further variations in the needs of the categories considered are in the Commonwealth Expert group Report - engendering for the 1990s.

Women are determined by social class, income class, ethnic differences and also locations. In the formulation of programmes due consideration has to be paid to the immediate circumstances of the women in their multitude of roles at a given point in time. The dual role of women as mother, home manager/income earner or mother, home manager/producer, invariably directs environmental education programmes, targeted to women in this category, to encompass

environmental issues such as hygiene, sanitation, nutrition, and in instances even religion at a household level for the biological and spiritual advancement whilst environmental issues with economic significance have to be addressed for the benefit of the income earner/producer aspect of the same group of women. Group effort on the side of women to receive environmental education programmes, indirectly caters to the enhancement of the role of women as community organisers, since recipients of these programmes could also perform as catalysts in a community or carriers of environment based information for community action.

These environmental education programmes catering to domestic economic and social needs of women, therefore have to comprise of knowledge pertaining to different disciplines and issues, in keeping with the objectives of the programmes. The issues that could be addressed through programmes are; energy conservation, which has domestic and economic significance; household waste which again has domestic and economic significance; disposal of hazardous matter, with domestic and community level implications etc.

The rational use of economic resources, viz. Land, water and eco-systems, is one other area that needs priority in environmental programmes that are delivered irrespective of the type of group that would benefit from a programme. These needs could be further broken down to meet specific needs of target groups, e.g. hazardous waste disposal - the disposal of hazardous wastes could be introduced to an interest

group of women farm workers or agricultural producers in a dual aspect a) from household point of view and also from a farm point of view, where agro-chemicals are used. The release of chemical contaminated drainage to water sources could also be encompassed under a programme delivered to women in the interest group - agricultural producers.

3. The purpose of environmental education programmes:

The purpose of formulating environmental education programmes for women differs from that of the general programmes in that the role of the woman has its specificities in a family context and a cultural context. Although equality of women is observed in an economic sense, the participation of women in the main stream of economic activities is yet to meet its full potential and therefore the delivery of environmental education programmes whatever the issues addressed may be is to be considered as a preparatory

stage for the progress of women in specific and enhancement of performance in their respective roles in general. The delivery of environmental education programmes to be economically cost-effective have to address issues that are current in terms of needs of women who are in multitudes of roles. The role of income earner and producer has to be supported primarily to stabilise the efforts of women in this role since this grants women an opportunity to be contributors and participants in decision making at a household level and also at a community level. These programmes could also be explored as avenues to impart insights into elements that would enable women to participate in economic activities with greater confidence. To ensure participation of women to meet their needs in their respective roles in a community awareness on, legal issues, effective use of inputs and resources and the efficiency and quality of output, has to be delivered to participants of these programmes. ●

ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்! நம்பிக்கையை ஊட்டுங்கள்!!

ஆக்கத் திறனைக் குழந்தைகள் வளர்த்துக்கொள்ள உதவிதேவை, பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்படி குழந்தைகளைத் தூண்ட வேண்டும். ஒரு பிரச்சினைக்குரிய பல்வேறு தீர்வுகளில் சிறந்ததைத் தெரிந்தெடுக்கக் குழந்தைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். குழந்தைகள் தமது கருத்துக்களையும் தீர்மானங்களையும் தாமே பரிட்சித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவற்றைப் பாதுகாப்பான ஒரு சூழலிலேயே செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும்.

பாட்டுக்களைப் பாடுவதும், கவிதை வரிகளை மனப்பாடம் செய்வதும் படங்கள் வரைவதும், கதைகளை உரத்து வாசிப்பதும் குழந்தையின் மன வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. அத்துடன் அவர்கள் வாசிக்கவும் எழுதவும் தேவையான வழிவகைகளை உருவாக்கவும் உதவுகின்றன.

தங்களது முயற்சிகளுக்கு புகழ்ச்சியும் அங்கீகாரமும் கிட்டுவதானது குழந்தைகள் ஆரோக்கியமாக வளர முகவும் உதவும்.

— உயர்காக்கும் உண்மையிலிருந்து.....

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திற்

இதகத்தலைப்பினை நான் "தமிழ்ச் சமூகத்திற் பெண்ணாயிருத்தல்" (Being a woman in Tamil Society) என்றே எழுதி விரும்பினைன். ஆனால் தமிழ்ச் சமூகம் என்று கொள்ளப்படத்தக்க சமூக வட்டத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் பற்றிய (அதாவது தமிழ்ச் சமூகத்தினுள் வருவோர் வார், அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தேயும் குழுமீதியாகவும், குளிர்தியாகவும் காணப்படும் பெண்கள் பற்றிய கருத்துநிலை நிலைபாடுகள், அத்தமூகங்களிலே பெண்கள் தொழிற்படும் முறைமை ஆகியன பற்றிய) தெளிவின்மைகள் பல இருப்பதால் எனக்கு அதிகம் பரிசீலனா "யாழ்ப்பாணச்" சமூகத்தை இச்சிறு குறிப்புக்கான தளமாகக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை மாறி வருகின்றதென்பதனை நாம் எல்லோரும் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

இந்த மாற்றத்தினை நாம் பின்வரும் வாக்கியங்களிற் காணலாம்.

"பெண்ணாயிருத்தல்"

1. பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி

பெண்களிற்கான கல்வி என்று பகுத்துப் பார்த்துப் பொதுவாக மாணவர்களுக்கான கல்வி என்னும் அமைப்பினுள் ஆண், பெண் இருபாலாரும் கல்வி பெறுதல்.

2. பெண்கள் உத்தியோகங்கள் பார்த்தல்.

இதில் கணிசமான முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது "விதானையார்" முதல், அரசாங்க அதிகாரி (ஜி. ஏ) வரை தாதி முதல் வைத்திய நிபுணர் வரை, ஆசிரியர் முதல் கல்விப்பணிப்பாளர் வரை சகல உத்தியோகங்களிலும் பெண்கள் இன்று இடம் பெறுகின்றனர்.

3. சமூக, ஆயத்துறைகளில் தலைமைப் பதவி வகித்தல்.

சைவம் முதல் கிறிஸ்தவம் வரை இதனைக் காணலாம். திருவாட்டி தங்கமமா அப்பாக்குட்டியின் ஆளுமை ஒரு நல்ல உதாரணம். தென்னிந்தியத் திருச்சபையிற் பெண் பாதிர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆராதனை நடத்துவதற்கான உரிமை கியப்படுத்தப்படாமல், ஆசிரியையினதும், பிற கொண்ட இவர்களிடமும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிலுள்ள கன்னியாஸ்திரிகளுக்கும் உததியோகப் பதவிகளினதும் "உழைப்பி" முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது.

4. பெண்கள் பிரதான அல்லது சக உழைப் பாளர்களாகவிருத்தல்.

பெண்களின் உழைப்பினால் வரும் ஊதியம் குடும்பத்துக்கான முக்கியமான ஒரு பொருளாதார உள்விடாக கற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமை.

உணரையில் முதல் மூன்றிலும் பார்க்க, இந்த நான்காவதே மிக முக்கியமானதாகும் எனினும் இதுவே பெண்கள் பற்றிய சமூக கருத்து நிலையை மாற்றுவதாகும்.

ஆனால் இதில் ஒரு முக்கிய சிக்கலுள்ளது. விவாகமான ஒரு பெண்ணின் ஊதிய வருமானத்துக்கும், விவாகமாகாத ஒரு பெண்ணின் ஊதிய வருமானத்துக்குமிடையே சமூக நோக்கு முறைமையில் பெருத்த வித்தியாசம். விவாகமாகி மனைவியாய், தாயாய் இயங்கும் அதேவேளையில் ஊதிய வருவாய் தருபவளாக இயங்குவதற்கும் அந்த நிலைமைக்குள் வராத மனைவி, தாய் என்ற உடலியற் குடும்ப சமூகப் பாத் திங்களையெ வகிக்காது, அவற்றுக்கு வெளியே "குடும்பமாகாதவளாக" நின்று கொண்டு "உழைப்பது", இருக்கும் அமைப்பை ஊறு செய்வதாகக் கருதப்படுவதில்லை.

இந்த விடயத்தில் "ஊதிய உழைப்பு" பற்றிய நமது சமூக வரைவிக்கணம் முக்கியமாகிறது. அதிலே நமது பெண்கள் பற்றிய கருத்து நிலைக்கு முக்கியமாகிறது. உடலுழைப்பு ஊதிய உழைப்பாகக் கருதப்பட்டு பாதிக்கப்படுவதில்லை. "உத்தியோக உழைப்பே" ஊதிய உழைப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

இதனால் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் பெண்ணினதும், பின் விற்கும் பெண்ணினதும், சந்தையில் வியாபாரம் செய்யும் பெண்ணினதும் "உழைப்பூதியங்கள்" முக்

இத்தகைய ஒரு நிலையிள்தான், இளம் பெண்கள் இன்று வீடுதூலப் போராட்டத் திற்போத்து கொள்வது முக்கியமாகின்றது.

இளம் பெண்கள், அரசியல் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இறங்கியுள்ளமை, பெண்கள் பற்றிய நமது சமூகக் கருத்து நிலை மாற்ற தில் மேலுமொரு பெரு விஸ்தரிப்பை ஏற்படுத்தவுள்ளது.

இங்கு ஆண்களுக்கே உரிய தானவையென்று காலம் காலமாகக் கருதப்பட்டு வரும் சில துறைகளில் இப்பொழுது பெண்கள ஈடுபடுகின்றனர். "போராடுசல்" என்பது முக்கியமான ஒன்று. நமது பழைய இலக்கியங்களில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள பெண வீரம், அவன் தாயாகவும், மனைவியாகவும் ஆற்றும் பணி யின் அசாதாரண விஸ்தரிப்புக்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனவை தவிர போராடுதல் பெண்களின் இயல்பு என்று கூறப்படவில்லை.

"வீரன்" எனும் ஆண்பாற் சொல்லுக்குரிய பெண்பாற் சொல்லுக்கு (வீரி) இலக்கிய வழக்க, இல்லை என்று சொல்லுமளவு குறைவு (அம்மனை 'வீரி' என்று குறிப்பிடும் மரபு உண்டு)

இங்குதான் இப் பெண்களின் போராட்டத்துக்கான "வருகை" முக்கியமாகின்றது.

போராட்டம் என்பது "களத்திற் போராடுதல்" இதனைச் செய்யும் பொழுது ஆண்டாண்டு காலமாக பெண்களின் "பல வீனங்கள்" என்று கருதப்பட்டு வந்த பாலியல் தடைகள், சமைகள், ஆகியனவற்றை மீறி, அவற்றைத் தடைகளாகக் கருதாது, இயல்புள்ளாகக் கருதி ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு முக்கிய "மனிதப்பணி"யை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

இந்த நிலைப்பாடு ஒரு சமூக மாற்றத்தக்கு வழிக்காலமாகின்றது.

இதில் முக்கியம் என்னவெனில், அவர்கள் தங்கள் இயல்பான உடலியற் பணிகளை மேற்கொள்வதே இந்தப் புதிய சமூகப் பொறுப்புக்குக் குந்தகமாகாது எனும் கொள்கையேயாகும். பெண் போராளிகள் கிலரின் விவாகம் இதனைக் கட்டுகிறது.

இது தாய்மை, குழந்தை வளர்ப்பு, குடும்பவேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் ஆகியனவற்றில் முக்கிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியது. ஏற்படுத்த வேண்டியது.

நமது பண்பாட்டில் என்றுமே "துறவி" களுக்கு ஒரு பெருமையுண்டு. திறவுகாரணமாகவே அவர்கள் விசேட அந்தஸ்துப் பெறுவதண்டு இதனை ஒரு முக்கிய இந் தியப் பண்பாக லுமி துபோன்ற வற்புறுத்து வார்.

பெண்போராளிகளை அப்படி நோக்காது அவர்களையும் சமூகத்தின் இயல்பான அங்கத்தவர்களாக நோக்கும் முறைமை வேண்டும்.

இது மாற்றத்துக்கான அறிகுறியே மாற்றம் ஏற்படப்போவதற்கான சமீக்கை. ஆனால் முழு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

இது சமூகத்தின் ஒரு மட்டத்தில் நடந்து கொண்டிருக்க, சமூகப் பெருமட்டத்தில் பெண் பற்றிய கருத்து நிலைகள் மாறியுள்ளனவா என்று நோக்குதல் வேண்டும்.

இதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இச் சமூகத்தின் அமைப்பு முறையில், குறிப்ப அமைப்பு முறையிற் பெண்கள் வகிக்கும் இடத்தை அறிய வேண்டும். அதனை பின்னர் நோக்குவோம்.

நோய்களைத் தவிர்க்க...

- உணவில் சேரும் கிருமிகள் வாய் மூலம் உடலுக்குள் புகுந்து நோய்களை உண்டாக்கும். உணவைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்கான வழிகளாவன :-
- சமைத்த உணவுப் பொருட்கள் நன்கு வெந்துவிட்டதா என்று பாருங்கள். குறிப்பாக, இறைச்சி வகைகள் நன்கு வேக வேண்டும்.
- சமைத்த உடனேயே உணவை உண்ண வேண்டும். அதை ஆற வைத்தால் பழுதாகி விட இடமுண்டு.
- சமைத்த உணவை ஐந்து மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் வைத்திருக்க, ஒன்றில் சூடாக்கி சூடாக்கி வைத்திருக்க வேண்டும்; அல்லது (குளிர் சாதானப் பெட்டியில் போன்று) குளிசில் வைக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் அது கெட்டுப் போக இடமுண்டு.
- ஏற்கனவே தயார் செய்த உணவுகளைப் பரிமாறுவதாயின் அவற்றைச் சூடாக்கியே பரிமாற வேண்டும்.
- பச்சை இறைச்சியில் - குறிப்பாகக் கோழி இறைச்சியில் - கிருமிகள் நிறைய இருக்கும். எனவே, பச்சை இறைச்சியில் சமைத்த உணவில் படவிடக் கூடாது. பச்சை இறைச்சியைப் போட்ட பாத்திரங்களையும். அவற்றைச் சமைக்கப் பயன்படுத்திய இடங்களையும் நன்கு சுத்தம் செய்துவிட வேண்டும்.
- உணவு சமைக்கும் பாத்திரங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.
- உணவு தயார் செய்யும் இடங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.
- உணவைச் சுத்தமாக வைக்க வேண்டும். ஈ, எலி, பல்லி, கர்ப்பான் பூச்சி போன்றவை உணவை அசுத்தம் செய்யாதவாறு மூடி வைக்க வேண்டும்.

— உயிர் காக்கும் உணவமைவிலிருந்து.....

குடும்பத்தலைவி எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

— பிளசம் பிரான்சீஸ்
பாஷையூர்.

இல்லத்தலைவியான ஒரு தாய் குடும்பப் பாரங்களை சுமக்கும் ஒரு கமைதாங்கியாக மட்டமல்லாது முழுக்குடும்பமுமே சுற்றிச் செயற்படும் ஒரு அச்சாணிபாகவும் இருக்கிறாள். ஒரு குடும்ப வட்டத்தின் மையமாக உள்ள இன்றைய தாய் எதிர்நோக்கும் சவால்களை கருத்தில் எடுப்பீயாம். இவற்றை பொதுவான நோக்கில் நெறிப்படுத்தலாம். எம்மைச் சூழ நடமாடும் அண்மையரை மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்து நோக்குவோம்.

1. ஆவது வகை:-

18 தொடக்கம் 20 வயதுக்கு மேற்பட்ட வளர்ந்த பிள்ளைகளைக் கொண்ட தாய்மார் இக்குடும்பத் தலைவி ஆரம்பத்திலிருந்தே அதாவது பிள்ளைகள் பிறந்ததிலிருந்து அவர்களைப் பராமரித்து, பாதுகாத்து பிள்ளைகளுக்காகவே வாழும் உணர்ச்சிவசங்களின் அடிமைத்தனங்களுக்கு உள்ளானவள், இதன் காரணமாகவே பிள்ளைகள் சொல்வது, செய்வது சரி என்ற எண்ணத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிறாள். 'என்னிடமிருந்து அதிகம் எதிர்பாக்காதே, என எச்சரிக்கும் புத்திரர்களிடமிருந்தும், தான் கேட்பதற்கு மேலாகத் தரமுடியாதா என அச்சுறுத்தும் புத்திரர்களிடமிருந்தும் தப்ப நினைக்கும் தாய் பிள்ளைகள் தங்கள் எதிரகால வாழ்க்கை நிலைகளில் தங்களைப் பலப்படுத்த தனம் புறம் வகைகளைப் பார்த்து பொருமுடிவதை விட வேறொன்றும் செய்யத் தெரிவதில்லை.

இதேவேளை பிள்ளைகளின் பருவவயதுக் கோளாறுகளால் புரியும் நடவடிக்கைகளையும், அவ்வாறே காதல் வயப்படும் தன்மைகளையும் அச்சமுடன் மனதில் இருத்திக்

கொள்கிறார்கள். உயர்தர வகுப்பில் பல் கலைக்கழகப் பிரிவுசத்தை மட்டும் கருது கோளாகக் கருதும் தவறான பாதையில் செல்கையில் தவறிவிழும் பிள்ளைகளை கைதூக்கிவிட்டு செய்மைபான வேறொரு பாதையைக் காட்டமுடியாது திணறுகிறார்கள், இவ்வகையான பிரச்சினைகளை முடிமறைக்கும் ஒரு பக்க வழிவாய்க்காலாக, பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதை ஒரு மாற்றீடாக கொண்டு மனத்தாக்கங்களை சரிப்படுத்துவதாக நினைக்கிறார்கள். இந்த வெளிநாட்டு மோகத்தால் தம் பிள்ளைகளின் அக இயல்புகளில் எந்த அளவுக்கு பாதிப்புகள் ஏற்படும் என்பதை உணரத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள், அல்லது ஓரளவிற்கு உணர்ந்த அண்மையரை எல்லாரும் செய்வதைத்தானே நாமும் செய்கிறோம் என்ற பொதுத்தன்மையால் தமக்குத்தாமே முடுதிரை போட்டுக்கொள்கிறார்கள் இக்குடும்பத் தலைவியுக்கு அடிப்படையை விளங்கிக் கொள்ளும் புரிந்துணர்வுள்ள மன மாற்றங்கள் தேவை, மேலும் கல்விமாண்கள், ஆய்வாளர்கள் பல்வேறுதிறை சார்ந்த வாழ்க்கைக்கு தேவையான தொழில்நுட்ப சிறப்பியல்புகளை பாடசாலை மட்டத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்க தம்மாலான ஊக்குவிப்புகளை நல்கவேண்டும். பல்கலைக்கழக கல்வியிலும் பார்க்க சிறந்த மனிதசேவைகளின் உயர்ந்த மதிப்பீடுகளைத் தேட வழிகாட்ட வேண்டும். கண்டிப்பான கனிவுமொழிகளால் பிள்ளைகளை ஆறுதல் படுத்தலாக. இவை போர்க்கால சூழ்நிலையில் அன்றி எப்போதும் அண்மையரை அண்டி வருகிற சூழல்கள்தான்.

2. ஆவது வகை:-

மிக மிக இன்றியமையாத கவனிப்புகள் தேவையான 10-17 வயதப் பிள்ளைகளைக் கொண்ட தாய்மார் இப்பிரிவினரின் சலனங்கள் கூடுவதற்கு பிள்ளைகளின் சஞ்சலங்கள் நிறைய எடுத்துக்கூறலாம். பரம்பரை இடைவேளிகளால் அழுக்கப்படும் வர்க்கத்தினருக்கு இவர்கள் நல்லதொரு உதவணை. இவ்வயதப் பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டாரோ அல்லது இன்னும் சிறுபிள்ளைதானோ என்ற ஐயபாட்டில் திண்டாடும் தாய்மார். இந்தப் பிள்ளைகள் சொல்லுக்குச் சொல், அடிக்கு அடி, வன்செயலுக்கு வன்செயல் என பழிவாங்கும் மனோநிலையிலும் போட்டி மனப்பான்மையிலும் வளர்கிறார்கள், எந்த இடத்திலும் தரிக்க முடியாத வேகப்போக்குகள் பிள்ளைகள். எதிர்த்தெறிந்து, எழுந்த மாதிரித்தில் பதிலளிப்பார்கள், சில நிகழ்வுகள் அடிமனதின் ஆழத்தில் வேகமாகப் பதித்து விடுவன்றது, உள்பாதிப்புக்களால் சிவசமயங்களில் உடனடி வேலையைக் காட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். அன்பற்ற நிலைமைசளை எதிர்த்தாக்கமாக வெளிக்கொணர திடுக்கிடும் திடீர் முடிவுகளை எடுப்பார்கள். சிலர் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடுவார்கள். இன்னும் சிலர் கூடியகரிசனை வளர்ப்பால் வெறுப்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகுகிறார்கள் என்பதை தாய்மார் மனதில் கொள்வதில்லை. சிறுவயதிலிருந்தே (Tutions) தனியார்களின் பாட்டு, நடனம், வாத்தியம் எனப் பெற்றோரின் திணிப்புக்களால் தங்களுக்குடந்த பொழுது போக்கை இனம் காணத் தெரியாத தடம் புரள்கிறார்கள் (தன் மகனை நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக கடைப்பிட்டு உழைக்கிறாள், ஒரு தாய் இத்தாயின் பிள்ளைகளுக்கு பிள்ளைகளால் உள் தாய்க்கு அழிவு, என்று அம்மன்கொள்ளதாக கூறப்பட்டது தாய் நன்கு உழவேண்டுமென்பதற்காக தற்கொலையை நாடினான் 14 வயது மகன். அண்மையில் இரானுவத்தால் கொல்லப்பட்டவர்களின் ஆவி ஊருக்குள் நடமாடுகிறது என்ற பயப்பிராந்தியில் இரவில் வீட்டிற்கு வெளியே காலை எடுத்து வைக்கத் தயங்குகிறாள் 14 வயதுச் சிறுமியொருத்தி)

அறியாமை என்னும் மரையில் சிக்கி பிள்ளைகளையும் இம்பாயைக்குள் இழுக்க முனைவதால் உண்டாகும் திசைதிரும்பல்களுக்கு இவ்விரு பிள்ளைகளும் கண்கூடான உதாரணங்களாக விளங்குகிறார்கள். வளரும் சிறார்களிடத்தில் மூடநம்பிக்கைகளையும், குருட்டு எண்ணங்களையும் தெய்வத்தின் பெயரால் ஆழப்பதிப்பது அன்னையரின் மிகப்பெரிய பாதுகாப்பு செயலாகும். அன்னையானவள் முதலில் தானே பழைய மரையங்களிலிருந்து மனதை மீட்டெடுக்க வேண்டும். இவ்வயதப் பிள்ளைகளின் வீரட்டும் தன்மையை அகற்ற, கண்டிப்பும், கட்டுப்பாடும் செல்லுபடியாகாத தன்மையைத் தணிக்க கூடிய கவனிப்பும், அக்கறையும் எடுத்தல் நல்லது. இவர்களின் பறக்கும் மனப்பாங்குகளையும், அன்பற்ற மாறுதல்களையும் தவிர்க்க அவர்களை சிறிது நேரத்திற்காவது ஆற அர இருக்கி குடும்ப விஷயங்கள், அன்றைய செய்திகள் பற்றிக்கதைக்க வேண்டும். டேச்சிள் இனிமையை மென்மைகள் பற்றி எடுத்துரைக்கலாம். உடல் உழைப்புக்களின் பெருமைகள் ஊட்டப்பட வேண்டும். சில விஷயங்களின் முடிவுகளைத் தாமதமாக எடுக்க விடுவது தன்னம்பிக்கையுடன் தங்கள் காலில் தரம் தரிக்க அன்னைவர் ஈயும் பரிட்சார்த்த முயற்சியாக அமையலாமே. சில குடும்பத் தலைவியர் நகை, அலங்கரிப்பு விடயங்களில் பெண் பிள்ளைக்கும், உணவு விடயங்களில் ஆண்பிள்ளைக்கும் பேதம் காட்டி வளர்ப்பதால் இருபாலாரின் உள்ளங்களில் உதாசினப் போக்கு உருவாக இவர்கள் காரணமாகிறார்கள்.

3. ஆவது வகை:-

10 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்ட சிறுவர்களை பிள்ளைகளாகக் கொண்ட தாய்மார் பெரும்பாலும் இவர்களில் 1/2 பங்கினர் வேலைக்கு செல்பவர்களாயிருப்பதால் அகவியல்பில் ஆண்களில் தங்குநிலை அருகிவரும் வகையினர். அநேசமான சனைவீரமார் வெளிநாடுகளில் இருப்பார்கள். தன்மயமான முடிவுகள் எடுக்க வேண்டிய கட்டத்தில் உள்ள இவர்கள் தவறவும் வாய்ப்புண்டு.

பிரதேசச் சூழ்நிலைகளும், காலகட்டங்களும் இவர்களிடம் செல்வாக்கு செலுத்தியதால் தளம்பல்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறார்கள். ஓரளவிற்கு பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் சிக்கப்பட்டாதவர்களாக இருப்பதால் குழந்தைகளின் ஆடை, அணி, அலங்கரிப்புக்களில் கூடிய நாட்டம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே இச் சிறுவர்களும் அலங்கரிப்பு பற்றிய ஆவலுடையவர்களாக இருக்க சந்தர்ப்பங்கள் புதுததப்படுகின்றது. உன்னத இலட்சியங்களில் வளரும் சிறுவர்களை இனம்காண முடியும். வேலைக்கச் செல்வதால் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க வேலையாட்களைத் தேடுகிறார்கள். பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் பெருகும்.

போரின் விளைவுகள் சிறுவர்களை எந்த அளவிற்கு ஊடுருவியிருக்கும் என்பதையும், அதன் கனதிகள் எவ்வாறு வெளிப்படும் என்றும் முன்னெச்சரிக்கையான கவலைகளோடு காத்திருக்கிறார்கள். இன்றும் வாகனச்சத்தங்களை கேட்டவுடன் ஓடிவந்து கட்டியணைக்கும் சிறுவர்களை கண்

முன்னே திசிக்கிறோம். பாதிநாளுக்கு மேல் தாய்முகத்தைக் காணாத பிள்ளை அரவணைப்பின் தேவையை உணரும் நிலைக்குள் உந்தப்படுகிறார்கள். தாய் வேலைக்கு செல்லும் பரபரப்புக்களால் பிள்ளையுள் அதே பரபரப்புக்குள் நாளாவட்டத்தில் ஆட்படுத்தப்படுவதால் இயந்திரத் தன்மைகளின் மேலைதேசப் பண்பாடுகள் தோன்ற ஆரம்பிக்கும் தவிர்க்க முடியாத தடுக்க முடியாத வருங்கால வார்ப்புக்கள்.

அனைத்து அன்மையரும் தன்மறுப்புள்ள உணர்ந்த நோக்குகளால் காலத்தை வெல்ல முயல் வேண்டும். ஆகவே சுதந்திர மனப்போக்கில் தன்னிலை தெரிந்து சீமானம் எடுக்கும் ஒரு பெண், சமகால தேவைகளை, சேவைகளை உணர்ந்து எதிர்கால வாழ்வின் பெறுமானங்களை தராது படுத்தும் ஒரு பெண், தனது கதைகள் கட்டுரைகள், செயற்பாடுகளால் எமது இல்லத்தலைவியை உயர்த்த முடியும் என்றும் ஒரு ஆண், இவர்கள் யாவரும் சேர்ந்து ஒரு புதுயுகம் படைக்க வல்லவர்களே!

கர்ப்பிணிகளுக்கு மட்டும்...

- மற்றவர்களிலும் பார்க்க, கர்ப்பமுற்ற பெண்களுக்கு மலேரியா வருவ சாத்தியம் இரண்டு மடங்கு அதிகம். கர்ப்பவதிகளுக்கு இந்நோயால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தும் அதிகம். மலேரியாவின் விளைவாக இரத்தச் சோகை ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக குறைப்பிரசவம், கர்ப்பச்சிதைவு, சிக இறந்து பிறத்தல் ஆகியவை ஏற்படலாம். மலேரியா கண்ட பெண்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் எடை குறைந்தும், பலவீனமானவை யாகவும், தொற்றுநோய்களுக்கு இலகுவில் ஆளாகக் கூடியனவையாகவும் உள்ளன.
- கர்ப்ப காலத்தில் மலேரியா தடுப்பு மாத்திரைகளை ஒழுங்காக உட்கொள்வதன் மூலம் கர்ப்பமுற்ற பெண்கள் மலேரியாவிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்.
- வைத்தியரின் அல்லது பயிற்சிபெற்ற சுகாதார ஊழியரது ஆலோசனைப்படி மாத்திரை கர்ப்பவதிகள் மலேரியாத் தடுப்பு மருந்துகளை உட்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், மலேரியாவுக்கான சில மருந்துகள் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு உகந்தவையல்ல.

— உயிர்க்கும் உண்மையிலிருந்து.....

Recollection of a Refugee

It Was a bright June morning
The attack was Without warning
There we, bombing and Shelling here and there
The Villagers Scuttled to their nowhere

In the air bombers and helicopters went around
Troops were shooting and advancing on the ground.
My heart was beating heavily due to fear
To help us at that time no one was near.

We had to Carry our paternal uncle
Because he was bed ridden and Single
My father, brother and I all left home
Seated my uncle on a cycle carrier of soft foam.

For three miles We walked we ran
Frequently we looked up the sky and did scan
We took refuge in the house of my former boss
Two days later my uncle was dead loss

My heart wails when I think of my own soil
On which day and night we did toil
Broken doors and withering coconut palms come across
my mind
I recollect the last sweetest hour that at home we
together dined

Nahananthini Sangarappillai
Palaly Teachers College
Thirunelveli

ஆக்கத்திறனில் பெண்கள் பங்களிப்பு

1-7-93ல் சண்டிஸ்பாயில் நடந்த
 “ஆக்கத்திறனும் - அபிவிருத்தியும் - பெண்களும்”
 என்ற மகளிர் கருத்தரங்கில்
 “ஆக்கத்திறனில் பெண்கள் பங்களிப்பு”
 என்னும் தலைப்பில் ஆற்றிய உரையிலிந்து...

— ஜோசப்பாலா

எமது வாழ்க்கையோடு இணைந்த விடயங்களே எமக்குப் பிடித்தவையாகின்றன. இவற்றை நாம் சிறுகதை, கவிதை, நாவல், கட்டுரை, திரைப்படம் நாடகங்கள் மூலம் இவற்றைப் பார்க்கும் பொழுதும், படிக்கும் பொழுதும் அதனுடன் ஒன்றித்து விடுவதற்கும் இதுவே காரணமாகின்றது. அதனால் அவற்றைப் படிப்பதும், இரசிப்பதும் பெண்களே அதிகம் உள்ளனர் எல்லாம்.

என் பெண்கள் இரசிகர்கள் ஆகின்றனர் என நோக்கினால் அவர்களின் மனப்பதிவுகளில் சொல்லாத செய்திகள் பலவுண்டு இவை வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்ப துன்ப

சொல்லாத செய்திகளைச்

நினைவுகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளாத நிலையும் தமக்குள்ளே அதனை அடக்கி வைப்பதுவுமேயாகும். ஆண்களும் அனுபவங்களை பலரிடம் பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு, வெளியிற் செல்பவர்களிற்கு நண்பர் தொடர்பு சந்திப்புக்கள் அதிகம். அவர்கள் பொழுது போக்குகளிலும் தமது அனுபவத்தினை பகிர்ந்து பரஸ்பரம் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொள்ளுதல் இதனால் மனப்பதிவுகளில் அதிக விடயங்களை யகிர்ந்து தீர்வு காணவும் வழி யிறக்கிறது.

பெண்களை பொறுத்த மட்டில் எமது சமூகச் சூழல், அவர்களின் வாழ்க்கை முறை இவற்றுக்கு பல வேலைகளாகி விடுகின்றன,

இதனை மனதில் தாங்கிக் கொண்டுள்ள பெண்களின் உணர்வுகளை இலகுபடுத்துவதும் இணைத்துக் கொள்வதும் இலக்கிய கலைபடைப்புக்களேயாகும். அதன் வடிவங்களில் படைப்புக்களைப் படிக்கும் போது தமது வாழ்வுடன் ஒட்டியதாக இருக்கும் விடயங்களை தமது விடயங்களாக எண்ணுவதால் இரசிப்புத் தன்மையில் தம்மை மறந்து இன்பதுன்ப நிகழ்வுகளை தனக்குள்ளே எண்ணி ஒன்றித்து விடுவதால் மகிழ்வும், துயரமும் இரசனைக்கிற்ப செயற்படுவதனைக் காணலாம். இதனாந்தான் தனிமையில் ஒரு கதை படிப்பவர்கள் திரைப்படத்தைப் பார்ப்பவர்கள் சிலர் கண்ணீர்

சொல்ல வழி இதுவே...

விட்டு அழுவதும் சில பிடித்தமானவற்றை மறக்கமுடியாததாக மனதில் பதிய வைப்பதையும் காண்கிறோம்.

இன்பத்தையும் தன்பத்தையும் சுவைக்கும் தன்மை மிகவும் போற்றுதற்குரியதே. இது கேரழைத்தனமானதோ முரட்டுத்தனமானதோ என எண்ணிவிடல் கூடாது. மென்மையான உள்ளம் இருப்பவரிடத்தே தான் அதனை இரசிக்க முடியும். அவர்களாந்தான் இலக்கியத்தை சுவைக்கவும் படைக்கவும் முடியும். இதனையே உளவிய ஊளர்கள் கூறும், குழந்தை உள்ளம் மனிதரிடத்தே 40 வீதத்திற்குக் மேலாக இருக்க வேண்டும் என்றிறார்கள். உண்மையில்

டென்களிடத்தில் தான் இவற்றை அதிகம் காண்கின்றாம். குழந்தை மனம் இல்லாத நிலையில் மிருக உணர்வுகளே மிஞ்சி நிற்கிறது. அதனால் இரக்கம், இரசிப்பு, மகிழ்வு, ஈனத்தைக் கண்டு இளகும் மனம் அருகி அதனால் கடுமையான வார்த்தை செயல்களில் மன இறுக்கமுடன் வாழப் பழகி விடுகிறார்கள். இவர்களின் வாழ்க்கையில் நிம்மதியற்ற, மகிழ்ச்சியற்ற, ரசனையற்ற மிருக உணர்வுகளை தள்ளப்பட்டு விடுகின்றார்கள். இவர்களில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடுகளும் இருக்க முடியாது. இரு பாலாரிடமும் இவற்றைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

இரசிகனிடம் கலைஞனிடம் தங்கள் அனுபவத்தில் தாம் கூறும் நிலைகளை மனப்பதிவாகி அதன் வெளிப்பாடாக வெளிவருவதே படைப்புக்களாகவும் வெளிவருகின்றது. இந்த வகையில் எப்படி படைப்புக்கள் இச்சமூக நிகழ்வோடு ஒன்றிப்பதால் அவை எமது வாழ்வில் இணைந்தவையாக இருப்பதால் அவைகள் எமக்குப் பிடித்தவையாகவும் நாமும் அதில் ஓர் பாத்நிரமாகவும் எண்ணி இரசிக்கும் தன்மை ஏற்படுகிறது.

இவற்றை உங்கள் வாழ்வின் அனுபவங்களுடன் இணைப்பதில் மறக்க முடியாத வற்றை ஒரு குறிப்பாக எழுதிப் பாருங்கள். அதனை நேரடியாக சொல்லமுடியா விடயங்களைப் புனை பெயர்களுடன் புனைகதைகளாகவும், கவிதையாகவும் நீங்கள் படிக்கதை, கவிதைகளைப் போல எழுதிப் பாருங்கள். இவை உங்கள் படைப்பாகவும் பதிவாகவும் மாறும். அதிற்பல சொல்லாத செய்திகளை சமூகத்திற்குச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் சமூக மாற்றத்தை நீங்களே மாற்றமுனைவதற்கு நீங்கள் தரிசிக்க முடியாத பலருடன் உங்கள் கருத்துக்கள் சென்றடைவதற்கு உங்கள் சிந்தனை படைப்புக்கள் ஊடகமாக மாறுகிறது.

இதனைப் படைப்பவர்கள் மக்களின் இரசனையைப் புரிந்து கொள்ள புதிய பழைய படைப்புக்களைத் தேடிப் படித்து வர

வேண்டும். புதிய உத்திகளை அறிந்து கொள்ள தேடல் மிஷன் தேவையானது. அத்தேடலில் வழிமிற்தான் உங்கள் படைப்புக்களும் கலையுணர்வும் இரசிப்புத் தன்மையின் சிறப்பும் ஏற்படும். உங்கள் படைப்பில் நீங்களே முதலில் இரசிகராகுங்கள் உங்களை நீங்கள் மதிக்காவிடில் மற்றவர்கள் உங்களை எப்படி மதிக்க முடியும்? உங்கள் திறமைகளை நீங்கள் இனங்காணாவிடில் அதனை எப்படி வழி நடத்த முடியும். உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு திறமை இருப்பதுபோல் உங்களுக்கு உள்ள திறமைகள் எவை என உங்களை நீங்களே கேட்டுப் பாருங்கள்.

நான் யார்? எனது வாழ்வில் மறக்க முடியாதவை எது? துன்ப நிகழ்வு எது? மகிழ்ச்சி எது? எனது இலட்சியம் என்ன? நான் விரும்பும் உறவு முறை எது? இத்தெரிவுகள் ஏன் மனதில் எழுந்தன என வரிசைப்படுத்திப் பாருங்கள். அங்கே புதிய செய்திகள் படைப்புக்கு கருவாகி விடுகின்றது. இவை மட்டுமல்ல அந்த அனுபவத்தின் மூலம் நாம் முன்னேற தடைகளைத் தாண்டுவதற்கு நாம் கொண்ட முயற்சிகள் புதிய பாடத்தைக் கற்றுத் தந்ததை உணரலாம். இவற்றைத் தாண்ட எம்மால் முடிந்ததே என்ற தன்நம்பிக்கை எம்மை புது வாழ்விற்கு வழிகாட்டுவதுடன் எழுத்தும் வாழ்வும் இணையும் போது எம்மை நல் வழிக்கே இட்டுச் செல்ல வழி பிறக்கிறது. இவையே ஆக்கத்திறனின் சிறந்த படைப்பாகவும் மாறிவிடுகின்றது.

புதிய பட்டம்

பட்டங்கள் பறப்பது போல் - என்
பட்டங்களுடன் - நான்
பாரை வீட்டேபறந்தேன் - அங்கே
புதிதாய் கிடைத்தது
அகதி எனும் புதிய பட்டம்.

— நிரோ

அவர்களுக்கு அம்மாதானே!

— முருகு

புகல் 2மணி இருக்கும். நல்ல வெய்யில். காவோலையில் நெருப்பைக் கொளுத்திப் பிடித்தால் எப்படி இருக்குமோ, அப்படி இன்றைய வெய்யில் உடம்பில் படுவதால் உடம்பில் கடும் எரிவு.

இந்தக் கொளுத்தும் வெய்யிலில் பத்துப் பன்னிரண்டு மைல் சைக்கிள் ஓடிவந்த களிப்பிலும், வீடுவந்து சேர்ந்து விட்ட களைப்பில், சைக்கிளை விட்டு இறங்கி எனது வீட்டு இருப்புப் படலையைத் திறந்து சைக்கிளையும் உருட்டிக் கொண்டு வீட்டு வாசலை நெருங்குவதை வீட்டினுள் இருந்த படியே கண்டு கொண்ட எனது நாலு பிள்ளைகளும் “அப்பா வந்து விட்டார்” என்று கூவி அனந்த ஆரவாரம் செய்கின்றனர். எனது மனைவியும் எனது வருகையைக் கண்டு எழுந்து வீட்டு வாசலுக்கு “எங்கே அப்பா, இவ்வளவு நேரமும்...? உங்களுக்கு இந்த வெய்யிலுக்கையும்...” என்று அலுத்த அடி வருகின்றாள்.

“தெரியாதே...? அம்மா வீட்டை போனால்... தெரியும் தானே.....” என்று பட்டும்படாமலும் பதில் தருகின்றேன்.

எங்கள் உரையாடலை எமது நாலு பிள்ளைகளும் சூழ்ந்து நின்று கேட்டுக் கொண்டு நிற்கிறார்கள்.

“சரி...சரி .. கெதியாய்ச் சைக்கிளை நிற்பாட்டி விட்டுக் கால் முகத்தை கழுவிக்கொண்டு வாருங்கோவன். நாங்கள் உங்களுக்காக வெல்லே சாப்பிடாமல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறம்” என்கின்றாள், எனது துணைவி.

“ஓம்... அப்பா! நாங்கள் காத்துக் கொண்டெல்லே இருக்கிறம். கெதியாய் வாருங்கோவன் சாப்பிட, அப்பா” என்று நாலு பிள்ளைகளும் ஒருமித்த குரலில் கூறுகின்றார்கள்.

“சரி...சரி...வாறன். இப்ப என்ன நேரம்?”

“இப்ப என்ன நேரமோ? இப்பதான் இரண்டு மணி

அடிச்சு முடிஞ்சது, அப்பா” -முத்த மகள் இந்து ஓடிப் போய்ச் சுவரில் இருக்கும் சுவர்க்கடி காரத்தைப் பார்த்து விட்டு வந்து பதில் தருகின்றாள்.

“சரி...சரி நீங்கள் போய்ச் சாப்பிடுங்கோ...” - நான் மெல்ல நழுவப் பார்க்கின்றேன்.

“ஏன் நீங்களும் வாருங்கோவன். இண்டைக்கு சனிக்கிழமை. எல்லாரும் ஒன்றாய் இருந்து சாப்பிடுவம்” - இது துணைவியின் அழைப்பு - எனினும் என்னை அளந்து பார்க்கும் எண்ணமும் கலந்துள்ளது என்பதும் தெரிகின்றது.

“நான் கொஞ்சம் ஆறி இருந்து விட்டுச் சாப்பிட வாறன். நீங்கள் பசிச்சால் போய்ச் சாப்பிடுங்கோவன்” துணைவியையும் பிள்ளைகளையும் சமாளித்தனுப்பும் எண்ணத்தோடு, நான்.

“ஏன் உங்களுக்கு இன்னும் பசிக்களில்லையே? அல்லாவிட்டால் வேறே

எங்கையெண்டாலும் சாப் பிட்டுவிட்டியளோ? அப்படியெண்டால் சொல்லுங்கோவன்.....” - எனது வாயைக் கிளறும் நோக்கத்தோடு, எனது துணைவி.

“இல்லை...இல்லை எனக்குக் களைப்பாயும் இருக்குது அத்தோடு பசியும் இல்லைத்தான்...” - நான் எனது பதிவை இழுக்கின்றேன்.

“சாப்பிட்டு விட்டால் சொல்லுங்கோவன்... நாங்கள் போய்ச் சாப்பிடுவதற்கு” - துணைவியின் ஆவல் கலந்த கிளறல்.

“அப்பம்மா வீட்டிலை அப்பா சாப்பிட்டு விட்டார் போல இருக்குது அம்மா” - வாயாடியான எனது மூத்த மகனின் அனுபவ வழியிலான தீர்ப்பு!

“அப்படியெண்டாலும் சொல்லுங்கோவன்...” - துணைவியின் சிண்டல்.

“ஓம்பா...அங்கை சாப்பிட்டுவிட்டன். நீங்கள் போய்ச் சாப்பிடுங்கோவன்” - இனியும் அம்மா வீட்டில் சாப்பிட்டதை மறைக்க முடியாது என்ற நிலையை உணர்ந்த எனது ஒப்புதல் வாக்குமூலம்.

“அப்படிச் சொல்லுங்கோவன். அதை விட்டிட்டுக் களைக்குது, பசியில்லை. அது இது என்று என் சற்குக் கிறியன்” - இது எனது துணைவியின் ஒருவிதத்தளர்வுடன் கூடிய புகைச்சல் கலந்த வார்த்தைகள்.

“இதுதான் சங்கதி. பசிக்கவில்லை என்று அப்பா சொன்னதும் எனக்கு அப்பவே விளங்கிவிட்டுது, அம்மா” - எனது இரண்டாவது மகள் சிந்துவின் அலுவல வார்த்தைகள்.

“அம்மாவின்ரை சாப்பாடு சாப்பிட்டிட்டன் என்று சொல்ல என் இந்தளவு இழுத்தடிப்புகளும்...” - இது துணைவியின் சினப்பு.

“இப்ப சொல்லியாச் செல்லே. சரி...சரி... இனிப்போய் எல்லாரும் சாப்பிடுங்கோவன்.....” - சிக்கலில் இருந்து விடுபடும் நோக்கத்தோடு, நான்.

“நாங்கள் உங்களுக்காகப் பசியோடை காத்திருக்கிறம் இங்கை. நீங்கள் அங்கை விருந்து சாப்பிட்டிட்டு வந்து எங்களையும் மினக் கொடுத்திக்கொண்டு இருக்கிறியள்...” - துணைவியின் குறையுரைக்கும் முறையீடு.

“விருந்து எண்டு பெரி சாய் ஒண்டும் இல்லையப்பா. நான் அங்கை இருந்து வெளிக்கிட்ட போத நேரம் பன்னிரண்டரை இருக்கும். அப்பதான் சமையல் முடிஞ்சது. சாப்பிட்டிட்டுப் போவன் என்றா, அம்மா. பின்னைச் சாப்பிட்டிட்டு வந்தன்...” எனது விளக்க வார்த்தைகள்.

“ஓமோம் உங்களுக்கு அம்மாவின்ரை சாப்பாடு என்றால் அமிர்தம்தானே” மனைவியின் ஆற்றாமைய வார்த்தைகளோ, இவை?

“அதுதானே...” தாயோடு அறு கவை...” என்று அந்தக் கலைத்திலேயே சொல்லி வைத்திருக்கினம். தெரியாதே” - ஆற்றாமைக்கு என்னை வாரீர்க்கும் வார்த்தைகள்தான் இவை!

“நீங்களும் உங்கடை அம்மாவின் சாப்பாடும்...” - இதுவும் துணைவியின் ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடுதான்.

“இல்லை அப்பா! நான் பிறந்த நாள் தொடக்கம் என்னில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏற்றப்பட்ட சுவை மாற்றத்துக்குத் தக்கதாக உணவு தயார் செய்து தந்தது மட்டுமல்ல, கடந்த நாற்பது வருடமாக நான் சாப்பிட்டிடுச் சாப்பிட்டு என்ரை நாக்குடன் இரண்டறக் கலந்து சுவைகளின் கலவைதான் அம்மாவின் சாப்பாடு...” எனது விளக்கம்.

“ஓமோம்...உப்பிடி எத்தனை சொல்லுவியள்...” - துணைவியின் அறியாமையா? ஆற்றாமையா?

“உமக்கு இன்னும் சொல்லுறது விளங்க இல்லைப்போலை...” - இது நான்.

“என்ன விளக்கம்...?” - துணைவி.

“அதாவது நான் அம்மாவின் சாப்பாட்டைப் பிறந்த முதல் நாற்பது வருடங்களுக்கும் பேலாகச் சாப்பிட்டு வருகிறன். ஆனால்

உமது சாப்பாட்டைக் கடந்த பதினெட்டு வருடமாகத் தானே கவல்கிறேன். உமது சாப்பாடு, மாற்றம் இல்லை சாப்பாடு. அம்மாவின் சாப்பாடு பலவித மாற்றங்களைக் கண்டுவிட்ட கலந்து விட்ட- சாப்பாடு. சுவை... விளங்குதோ? ” - எனது விளக்கம்.

“அப்படியென்றால் அப்பா... உங்கட அம்மா சாப்பாடு சுவையில் உயர்ந்தது என்று சொல்லுறியள்- அப்பிடித்தானே? ”- மூத்த மகள் இந்துவின தீர்ப்பைக் கண்டறிய முயலும் கேள்விதான் இது.

“அப்படியில்ல. அம்மாவின் சாப்பாட்டுச் சுவையின் இடத்தை மெல்ல மெல்லத் தான் உங்கட அம்மாவின் சாப்பாட்டுச் சுவை பிடிக்க வேண்டும். அதாவது முதலில் அம்மாவின் சாப்பாட்டுச் சுவையை நான் மறக்க வேண்டும்...”-எனது விளக்கம்.

“அதுக்கு ?” - மனைவி

யின் வினா.

“அது காலப் போக்கில் தான் நடைபெற வேண்டும். காத்திருக்க வேண்டும்” - இது என் விளக்கம்.

“அது கிடக்கட்டும். இப்ப சாப்பிட வாருங்கள் அவன்...” - துணைவியின் அழைப்பு - திசை திருப்பு

“வாருங்கோ அப்பா, சாப்பிட. எங்களுக்குப் பசிக்காதே...” - நாஸ்வரினதம் அழைப்பு.

“பிள்ளையள்! நீங்கள் போய்ச் சாப்பிடுங்கோ. அப்பா, அம்மாவின் சாப்பாட்டுச் சுவையில் மயங்கிப் போய் இருக்கின்றார்...” - துணைவியின் பணிப்பு, பிள்ளைகளுக்கு.

“நீங்கள் போய்ச் சாப்பிடுங்கோ. நான் ஆறுதலாய் வாறன், சாப்பிட...”-இது எனது பின்னடிப்பு.

“அம்மா! நீங்கள் வாருங்கோ. நாங்கள் போய்ச்

சாப்பிடுவம். அப்பாவுக்கு அவரினரை அம்மாவின் சாப்பாடு தான் உயர்ந்தது. அதைப்போல எங்களுக்கு எங்கட அம்மாவின் - உங்களினரை - சாப்பாடு தான் உயர்ந்தது... நீங்கள் வாருங்கோ அம்மா, சாப்பிடுவம்” - பிள்ளைகள் நால்வரும் அவர்களின் அம்மாவைக் கையில் பிடித்து இழுத்தக் கொண்டு அடுப்படியை நோக்கிப் போகின்றார்கள்.

அவர்கள் போகும் திசையை - வேகத்தைப் - பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எனது மனதில் ‘ஓமோம்... எனக்குத்தான் அவள் துணைவி. ஆனால் அவர்களுக்கு அவள் அம்மாதானே எனது அம்மாவின் சாப்பாடு எனக்குச் சுவையில் உயர்ந்து நிற்பதைப்போல அவர்களுக்கும் அவர்களின் அம்மாவின் சாப்பாடு சுவையில் உயர்ந்து நிற்பது ஆச்சரியப் படுவதற்குரிய தொன்றில்லைத்தானே’ என்று நினைத்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நிமிர்வு

கவிதைத் தொகுதி

தூயவள்

அகிலா பசுபதி

விலை 50/-

அகிலாவுக்குள் ஒரு ஆவேசப்புயல் மையம் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதன் வெளிப்பாடுதான் இந்தத் தொகுதியிலுள்ள அதிகமான கவிதைகள்.

சமூக அவலங்களுக்கு முடிவும், விடையும், அதற்கான வழியும் சொல்ல முடியும். அகிலாவிடம் அந்த ஆளுமைகள் தெரிகின்றன.

இன்று பல பெண்களினர் இந்த மண்ணிலே தோற்றம் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்களில் குறிப்பிட்டு விதந்தரைக்கக் கூடியவர் அகிலா பசுபதி. இத்தொகுதி அதற்கு ஆதாரம்.

கவிஞர்: புதுவை இரத்தினதுரை

அடுக்களை நெருப்புகள்..!

— சி. ரவிராஜ்
சி. சிவயோகநாதன்

பாதையோரத்து பதுமைகளாகவே
நாங்கள்-
கணிக்கப்படுகிறோம்!
வெறும்
பசிக்குத் தீனி போடும்
கொத்தடிமைகளாகவே
நாங்கள்-
நடத்தப்படுகின்றோம்!
கலியாணச் சத்தைகளில்
சீதனத்தைக் கொடுத்து மட்டுமே
கணவன்களை வாங்க
நாங்கள் அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம்!
ஆனால்-
வாங்கப்படும் கணவர்கள்
கற்புள்ளவர்களா என்று
சோதித்துப் பார்க்க
எங்களுக்கு உரிமை கிடையாது!
வாங்குபவர்கள் கற்புடையவர்களாக
இருக்க வேண்டும் என்று தான்
வாங்கப்படுபவர்கள்
எதிர்பாக்கிறார்கள்!
கொத்தடிமைகளாக வேலை செய்யும்
எங்களுக்கு
கூலியும் தரப்படுவதில்லை
நாங்கள்
வாய் திறக்கக் கூடாது என்பதற்காக
எங்களை-
பொன் நகைகளால் பூட்டுகிறார்கள்!

விளம்பரங்களின் மூலம்
எங்களை நிர்வாணமாக்குகிறார்கள்!
நாங்கள் அதை
புரிந்து கொள்ளக் கூடாது
என்பதற்காக
நம்மீது
வர்ணமழை பொழிகிறார்கள்!
வேற்றுப் பெண்ணிடம்
செல்கின்ற கணவனை
மௌனமாய் வழியனுப்புவதே
பத்தினித் தனமென்று
எங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டது
தெருக்களில் எங்களைப் பார்த்து
கேலி செய்கின்ற 'அவர்கள்' முன்
வாய் மூடிச் செல்வதே
அடக்கம் என்று
நமக்குக் காட்டப்பட்டது!
விட்டுக் கொடுப்பது தான்
பெண்மைத்தனமென்றும்
நாலுகுணம் தான் அணிகலமென்றும்,
இன்னும் ஏதேதோ...!
இதையெல்லாம் நாங்கள்
ஏற்றுக்கொண்டோம்!
எங்கள் விலங்குகளை
நாங்களே பூட்டிக்கொண்டோம்!
'அவர்கள்' விரும்பியபடி
உடை உடுத்தும்
உடை குறைப்பதும்...!

தயவு செய்து பெண்களே!
ஆனந்தவிகடனுக்குப்

சின்னாலிருந்தும்
அடுக்களைக்குள்ளிருந்தும் சேலை
புதையலிலிருந்தும்
தலைகளை சற்றே உயர்த்துங்கள்!
உண்மை நிலையை உணர்ந்து
கொள்ளுங்கள்!
அழகைக் காட்டும் உங்கள்

விழிகளில்
அடக்கு முறையை எதிர்க்கும்
வலுவைப் பெறுக!
வாருங்கள் இனி நாம்
பேரணியாகுவோம்!
பெண்களின் வீடுதலைக்கான
ஒரு - சுதந்திரப் போரை
எதிரிகளின் முன்னால்
பிரகடனம் செய்வோம்!

பொசுக்கு

— தி. செல்வமனோகரி

எத்தனை காலம்
நிலம் பார்ப்பாய்...?
நீயிர்!
முகம் கவனி!
முகங்கள் உனக்குள்
சலவைகள் விதைக்கும்
நிலைகளைக் கடந்துவிடு!
விடையுமே
சலனம் பொசுக்கிவிடு!

தீர்வுகளல்ல!

நீங்கள் எமக்கொரு
செய்தியைத் தரக் கூடுமென்று
நான் நம்பவில்லை!

கோழையாய்ச் சுருண்டுவிடும்
உங்கள் இதயத்தின் ரீதியும்
ஒரு துளி நம்பிக்கை
எனக்கில்லை!

உங்கள் இதயங்களில்
உண்மையின் சாயை
பிரேமை
உண்டென்று
உணர்வெதுவும் கூட
எனக்கில்லை!

பிரியம் வைத்தலும்
பிரிந்து செல்லலும்
உங்களுக்கு
சகஜமாக இருக்கலாம்
அன்று...

நாங்கள் தோத்திரங்களாய்
இருந்த போதும்
வெறும் சொற்களாய்த் தானும்
உங்களில் யாரும் ஏற்கவில்லை
உங்கள் தேவங்களில்
இந்த வறண்ட சமுதாயத்துச்
சடப் பொருட்கள் கூட
இரத்தமும் சதைபுறமும்
உயிர் கொண்டு
எங்களை முறையதாய்
உணர்ந்த நிலைகள்...!?

இன்று
உங்கள் சுயங்களின் தரிசனத்தில்
எந்த முறைத்தல்கள்
முறைப்பாடுகள் பற்றிய
ஆற்றாமையும் எங்களுக்கில்லை

எங்கள் இயல்புகளுக்கு
நாம் தள்ள இடிகிறோம்
தேசத்துடன் நீரும்
கரங்களுக்கும் விலங்குகூறோம்
எம் பிரியங்களின் மீதான
உங்கள் தவறான
புரிந்துணர்வுகள்...!?

நீங்கள் நல்லவர்களில்லை
விலகி நல்லவர்கள்

எந்த குறுக்கி ல்களுர்
வேண்டாம்
“குறைபட்ட விசுவாசங்களில்”
திளைக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை

ஆத்மனில்லா
உங்கள் ஸ்தூலங்களின்
பரிச்சயம் இங்கு வேண்டாம்

இவை எல்லாம்
உங்களுக்காக...
தீர்வுகள் தீர்ப்பிடங்கள் அல்ல
எங்கள் மீதுவா
உங்கள்
உண்மை விசுவாசத்தைப்
பேச விரும்பும் நியாயங்கள்

அன்பகமே
வாழி!

அன்புத் தீபம் ஏற்றி
ஆனந்த மயமாய் மாற்றி
இன்பத் தழிற் கலந்து
ஈசன் துணையே கொண்டு
உண்மை விளக்கு ஏற்றி
ஊனக் கண் அகற்றி
எளிமையாய் சுமைகள் தாங்கி
ஏங்கித் தவிக்கும் இதயங்களுக்கு
ஐயம் அகற்றி வாழ
ஒற்றுமையால் உலகை வெல்ல
ஓங்கி நிற்கும் எம் அன்பகமே - நீ
ஓளவையின் அறிவுரைக் கேற்ப
அ.: தே சிறந்து வாழி!

கி. ஜெனில்ரா
அமல அன்னை அன்பகம்
அரியாலை

காதலினால்
மானுடர்க்கு...

என். சன்முகலிங்கன்

காதலை வீரமாய்
கனாகால் அனுபவமாய்
கதை கதையாய் அளக்கின்ற பண்பாடு...

காதலினால் மானுடர்க்கு...
கவலையே மிஞ்சுமென
கடுமையாய் நிறுவுகின்ற முரண்பாடு...

காதலென்றால்
ஒடி
களைத்து களைத்து எங்கும்
காணாத காட்சி யெல்லாம்
காட்டும் கலை அரங்குகளும்

காதல் தான்
என்று
‘கணக்கு’ - ‘பகுதி’ யில் தான்
கண்ணொடு கண்வைக்கும்
கல்யாண அரங்குகளும்

கணக்குப் பிழைத்தால்
அரங்கையே மாற்றும்
கண்ணிய குரங்குகளும்

காதலென்று
கனிவதையும்
இழி வழக்காக்கி
கால் செரும்புத் தேய்தலையே
பூசை செய்யும் பெரியோரும்
தேச மெல்லாம் நிறைந்திருக்க
காதலெங்கு பிறக்கும்...

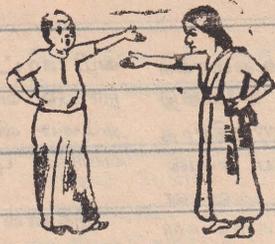
காதலினால் மானுடர்க்கு
இன்ன இன்ன நன்மையென்று
கட்டுரைகள் சொல்லியென்ன

காதலிக்கவும்
தெரியாத மனிதரா...

விடங்குகள், பறவைகளும்
காதல் செய்யுமே

காதலிக்கவும்
தெரியாத மனிதரா...

எங்கே

போகிறோம்?

புஸ்பா செல்வநாயகம் B. Sc

புகல்களவு காண்பது என்றால் அது தீமை பயப்பது அல்ல என யாரோ கூறியது ஞாபகம் வந்தது அது பற்றி சற்று சிந்தித்த எனக்கு என் சினேகிதி தன் உள்ளத்தில் தேக்கிவைத்திருந்த சில விசயங்களை என்னிடம் பகிர்ந்து கொள்ளும் முகமாக வந்து என் மெளனத்தைக் கலைத்தார். அவர் கூறியவற்றினை வெளிப்பாடே இக் கட்டுரையாக அமைகின்றது.

அண்மையில் தனக்கு கிடைத்த ஒரு அழைப்பினை ஏற்றுத் தான் ஒரு விருந்தில் கலந்து கொண்டதாக கூறிய என் சினேகிதி அதனை விபரித்தார். தம் உறவினரி ஒரு வரது பெண்ணுக்கு திருமணம் ஏற்பாடு செய்து மாப்பிள்ளை வெளிநாட்டில் அதாவது சுவீட்சிலாந்தில் இருப்பவராதலால் இங்கு பெண் வீட்டில் வைப்பவம், விருந்து என்பன நடப்பதாக அழைப்புக் கிடைத்தது என்றும், அதனை ஏற்றுக் குறித்த நேரம் தான் பெண் வீடு சென்ற போது பெண்ணை சர்வலங்காரத்துடன் அழைத்து வந்து அவருக்கென சோடித்த சோபா நாற்காலியில் அமர வைத்து, மாப்பிள்ளையின் சகோதரி மோதிரத்தை மாப்பிள்ளையின் சார்பில் மணப் பெண்ணின் கையில், அணிவிக்க பெண் மோதிரம் மாற்றிய பின் மாப்பிள்ளையின் பெரிய அளவிலான புகைப்படத்துக்கு மாலை சூட்ட பின் சம்பிரதாயமாக கேக் முதலியன பரிமாறி விருந்தும் கூடியிருந்தவர்களுக்கு நடந்ததாக அச்சினேகிதி கூற நான் வாய்மூடி

மெளனியாக அனைத்தையும் செவியால் (பருகி) வியப்படைந்தேன். முன்பின் தெரியாத பார்த்திராத ஒரு வாலிபனுக்கு வாழ்க்கைப்பட இருக்கும் அப்பெண் பின் வெளிநாடு சென்று அவ்வாலிபனைத் திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு நடைபெறும் என்றும் அறிந்தேன். விவாகப் பதிவு செய்வது, மணமகனும் மணமகனும் மோதிரம் மாற்றுவது என்பன நம் நாட்டு பழக்க வழக்கமோ சம்பிரதாயமோ அல்ல மேல் நாட்டு நாகரிகத்துடன் நம் நாட்டில் வந்து புகுந்து கொண்ட வழக்கமே அது. ஆயினும் பல ஆண்டுகளாக அது இங்கு நிலைத்து விட்டதால் அதனை நாங்கள் ஏற்ப்ப பழக்கக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் எங்கோ உள்ள ஒரு இளைஞனது உருவப்படத்தை அவனாக உருவகித்து வரனாக வரிந்து மாலையிட்டு அவன் சகோதரியுடன் மோதிரம் மாற்றுவது முதலியவற்றை ஏற்க மனம் மறுக்கிறது. இதுவா நம் கலாசாரம்? ஏன் நம்மவர்கள் இதற்கு இடம் கொடுத்தார்கள் என எனக்குள்ளேயே தளம்பினைப்பின் என் ஆற்றாமையை என் சினேகிதியிடம் வெளியிட்ட போது நம் நாட்டில் உள்ள மாப்பிள்ளை எனின் இப்போது பத்தி லட்சம் ரூபா வரை, பெற்றார் சீதனம் கேட்பதாகவும் வெளிநாட்டில் வசிக்கும் வரனாரின் அவ்வளவு பணம் கேட்பதில்லை என்றும் அதனால் இந்த வரதட்சணைக் கொடுமையிலிருந்து விடுபட வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையாயின் இதற்கைய புதிய அனுபவங்களுக்கு

ஒரு இளம்பெண் தன்னை உள்ளாக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்று என் சினேகிதி விடை பகந்தார். முன்பின் பார்த்திராத ஒரு வாலிபனைக் காணாமலேயே அவன் நிழல் படத்துக்கு மாலையிட்டு அவனை தன் வருங்காலத் துணைவராக ஈற்க ஒரு இளம்பெண் முன்வருவது எனில் அது ஒரு வீத பரிவு உணர்வினை நம்மிடம் தோற்று விக்கிறது அல்லவா?

திருமண வயதில் விவாகம் ஆகாத பெண்கள் பலர் வெளிநாடுகளில் வேலை வாய்ப்பு திருமணம் முதலிய நோக்காளர்களுக்காகப் பல முகவர்கள் ஏற்பாடு செய்த நேர்மையற்ற முறைகளைப் போலிப்பயணப் பத்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தி உண்மை வயது அந்தஸ்து முதலியவற்றை மறைத்து, திருமணமானவள் என்ற பதங்களைப் பிரயோகித்து எவருடைய மனைவியோ என்று தம்மைக்கறி நாட்டை விட்டு வெளியேறும் வழிகைகளை யோசிக்கும் போது மனம் மிகவும் சஞ்சல மடைகிறது.

அந்நிய நாட்டில் வசிக்க வேண்டும். வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற பல்வேறு ஆசைகள் காரணமாக நம் இளம் பெண்கள் தம் மானம் மரியாதை என் தம் பாற் பெயர் முதலியவற்றை அடகு வைப்பது மட்டுமல்லாமல் பல சந்தர்ப்பங்களில் அநாதாவாவ மோசடியில் ஈடுபட்ட முகவர்கள் காரணமாகக் கண்காணாத ஓர் ஊரில் அல்லது நாட்டில் ஹைவிடப்பட்டு தம் கற்பு எனும் பொக்கிஷத்தையே இழக்கும் படி யாகவும் நேர்வதை இன்றைய அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன. என் இந்த அவல நிலை? நம் நாட்டிலேயே கிடைக்கும் சாதகமான நிலைமைகளைப் பயன்படுத்தி நம் வாழ்வை அதற்கமைய அமைத்துத் திருப்தியுடன் வாழ முடியாதா? அதற்கு நம் பெண்கள் தம்மைத் தயார் படுத்திக்கொள்ள முடியாதா? என்ற வினாக்கள் நம் மனதினில் எழுகின்றன இந்த ஐயங்களைப் போக்க நம் பெண்கள் திட வைராக்கியத்துடன் நம் நாட்டில் வாழ்ந்து

வழி காட்ட உறுதியான வேண்டும். வெளி நாட்டு வாழ்க்கை எனும் மாயவிலிருந்து தம்மை விடுவித்த நம் நாடு செழிக்க அரும் பணிகள் புரிய வழி காண வேண்டும்.

இக்கால வாழ்வு பற்றிய ஏடுகளைப் புரட்டும் போது நம் பெண்கள் கொழும்பில் வாழும் முறைபற்றியும் கூறியே ஆக வேண்டும் சொர்க்க புரியில் வாழ்வதாக எண்ணிக் கொண்டு நம் இளம் பெண்கள் கொழும்பில் மனிநிலை அழிந்து பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்கின்ற முறையிலிருந்து பழகிக்கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என வாழ்வது எமது கலாசார சீரழிவின் உச்சக் கட்டம் எனக் கூறலாம். அடக்க ஒடுக்கமாக யாழ்ப்பாணத்தில் சில வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு வாழ்ந்த இந்த நங்கையர் கொழும்பு மாநகரை அடைந்ததும் புதிய நவ நாகரீக வகிதைப்பாக நடை உடை பழக்க வழக்கம் முதலியவற்றை மட்டுமா மாற்றுகின்றார்கள். இல்லை சீரழிந்த வாழ்க்கை முறைகளையும் கையாண்டு மானமிழந்து கண்டவர்களுடன் பால் வேறுபாடின்றிப் பழகுவது மிக விசனமாக உள்ளது. வெளிநாட்டில் தம் உடன்பிறப்புக்கள், பெற்றவர், முதலிய வர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து அனுப்பும் பணத்தை இவ் இளம் யுவதிகள் கண்மண் தெரியாது விரயம் செய்வது மட்டுமல்லாது கண்ட விடுதிகளிலும் முகாமிட்டுக் கொட்டமடிப்பது விசனத்திற்குரியது யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் என்றாலே உலகமே மரியாதையுடன், மதிப்புடன் தலை நிமிர்ந்து உன்னத லட்சியம் பெண்கள் என்ற மதிப்புடன் நோக்கிய காலம் மாறி ஏனான நோக்கோடு ஒதுங்கி வழிவிட்டு விலகி நிற்கும் நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. நம்மவர் இந்த நிலைக்கு ஆளாகி நிற்கின்றனர். எனும் போது நாம் எங்கே போகிறோம்? என்ற வினாவை எழுப்பி அதற்கு விடை காணும் வகையினையும் ஆராய்தல் வேண்டும். இந்த வினா ஒவ்வொருவரையும் நோக்கி எழுப்ப வேண்டிய காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

காற்று

பழையது

வவுனியா - திலிபன்

இந்தக் காற்றுடன்

எனக்கு-

நீண்ட காலச் சினேகம்

உண்டு.

என்-

பிறப்பின் பொழுது-

என் தேசத்தில்

பிசு பிசுத்த ரத்தத்தை

இது தான்

காய வைத்திருக்க வேண்டும்.

இப்போது-

புதிய வாழ்வு

புதிய வீடு

புதிய அறை

புதிய சரளரம்.

ஆனால்-

ஐன்னலினூடே

உள் வந்து என்னைத் தட்டும்

இந்தக் காற்று

பழையது.

இது-

என்னுள் பழையதை

நொபிக்க வைக்கும்!

நான்-

வினையாடும் போதும்

வாசிக்கும் போதும்

எழுதும் போதும்

சிரிக்கும் போதும்

அழும் போதும்

இந்தக் காற்றுடன் தான்

என் இருப்பு.

எங்கெல்லாமோ

இது-

வீகம்.

மொட்டுகளைத் தொட்டுத்
திறந்து வைக்கும்.

மலைகளுடன்

ரகசியம் பேசும்.

நதிகளுடன்

நடந்து செல்லும்.

எங்கெல்லாமோ

இது வீசும்.

ஆம்;

நானில்லா

என்னூரிலும்

இது வீசும்!

நான்-

நட்டு வைத்த

மாமரம்.

கிணற்றடிச் செய்யாமரம்.

நானும் |
நண்பர்களும்

'பாய்ச்சல்' காட்டும்

குளக்கட்டு மருதமரம்,

குத்துக் கட்டிக்

குந்தியிருக்கும்

என் வயல் வெளி

இவைகளும்

இந்தக் காற்றைத்தான்

இப்போதும் சுவாசிக்குமோ?

இராணுவப் பேய்களுக்கு

என்

துக்கம் தெரியுமா?

அட!

இந்தக் காற்றினால்

என் கண்ணீரையும்

துடைக்க முடிகிறதே

எரித்திரியா -

சுதந்திர நாடாகின்றது

மக்கள் விடுதலை முன்னணியில் ஆயுதப் போராட்டம் ஆரம்பமாகி 30-ம் ஆண்டு கொண்டாட்ட நாளான மே 24-ம் திகதி எரித்திரியா, எத்தியோப்பியாவிலிருந்து பிரிந்து உத்தியோக பூர்வமாக சுதந்திர நாடாகின்றது.

இரண்டு வருடகால தற்காலிக அரசாங்கத்தைத் தொடர்ந்து, ஐ. நா. மேற்பார்வையில் நடத்தப்பட்ட மக்கள் கருத்தறியும் வாக்கெடுப்பை தொடர்ந்து ஐ. நா. சுதந்திரத்திற்கு சாதகமாக தனது ஏகமனதான வாக்கை அளித்தது, எரித்திரியா ஐ. நாட்டுடன் 183வது அங்கத்துவ நாடாக இணைத்துக் கொண்டதுடன், ஆபிரிக்க இணைய அமைப்பின் 52வது நாடாகவும் வந்துள்ளது.

மகளிர் அபிவிருத்தி நிலைய நடவடிக்கைகள்

* 1992 நவம்பர் 16-ம் திகதி நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம், "சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் கருவியாக பெண்கள்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

* நவம்பர் 29 - ம் திகதி மல்லாகம் மகா வித்தியாலயம், "பெண்களும் போலீசுக்கும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு

* டிசம்பர் 06-ம் திகதி மானிப்பாய் இந்தக் கல்லூரி "போசாக்கும் சுற்றுப்புற சூழல் சுகாதாரமும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

1993

* ஜனவரி 01-ம் திகதி பொம்மை வெளி மாதர் சங்கம் "பெண்களுக்கான சுய தொழில் வேலை வாய்ப்பு" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

* மார்ச் 07-ம் 08-ம் / திகதி நடாத்தப்பட்ட சர்வதேச மகளிர் தின விழாவும உள்நூர் வளங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட உணவு வகைகளின் கண்காட்சியும். சர்வதேச தினத்தையொட்டி சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விழா வில் ஆரம்ப நிகழ்ச்சியில் பிரதம விருந்தினராக யாழ்ப்பாணம் மேலதிக அரசு அதிபர் திருமதி பத்தினியம்மா திலக நாயகம் போல்கலந்து கொண்டு சிறப்புரை ஆற்றினார். சிறப்பு விருந்தினர் களாக ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, திருமதி ஜெகதீசம்பாள் எம். சிவப்பிரகாசம் பொறுப்பாளர் ஊனமுற்றோர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் திருமதி. இராஜேஸ்வரி சண்முகர்ணம் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர், மனைப் பெருளியக், யாழ்ப்பாணம். திருமதி. தீவ்யசிரோன்மணி நாகராசா அதிபர் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி. யாழ்ப்பாணம். ஆகியோர் கலந்து கொண்ட

னர். திருமதி சரோஜா சிவச்சந்திரன் பணிப்பாளர் மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையம் சர்வதேச மகளிர் தின வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை விளக்கி கூறினார். இதனைத் தொடர்ந்து உள்நூர் வளங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட சிறந்த உணவுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு பரிசிட்டுக் கழங்கம் பட்டது. இவ் உணவு உயாரித்தல் போட்டியும் கண்காட்சியும் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியில் இடம் பெற்றது.

* ஏப்ரல் 25-ம் திகதி கோட்பாய் சரஸ்வதி சனசமூக நிலையம் "கிராமிய தலைமையில் பெண்கள் பங்கு" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

* மே 22-ம் திகதி சைவப்பிரகாசம் வித்தியாலயம் ஓட்டி சுட்டான் முல்லைத்தீவு "கிராமிய பெருளாதார மேம்பாடு பெண்களும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

* மே 21-ம் திகதி யாழ் / சென் சான்ஸ் மகா வித்தியாலயம் "தாய் சேய் நலனும் சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு

* ஜூன் 16-ம் திகதி திருநெல்வேலி செங்குத்தா மகா வித்தியாலயம் "ஆரம்ப சுகாதார முறைகளும் சுற்றாடல் பாதுகாப்பும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

* ஜூலை 01- திகதி சண்டிலிப்பாய் மகா வித்தியாலயம் "ஆக்கத்திறன் அபிவிருத்தியும் பெண்களும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு

* ஜூலை 07-ம் திகதி மல்லாகம் கனிஷ்ட மகா வித்தியாலயம் "ஆக்கத்திறன் அபிவிருத்தியும் பெண்களும்" என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு.

HOW TO AVOID RAPE

Don't go out without clothes...
that encourages men.

Don't go out with clothes...
any clothes encourages some men.

Don't go out alone at night...
that encourages men.

Don't go out alone at any time...
any situation encourages some men.

Don't go out with a female friend...
some men are encouraged by numbers.
Don't go out with a male friend...
some male friends are capable of rape...
or you may meet a rapist who will assault
your friend before starting on you.

Don't stay at home ..
intruders and relatives are potential rapists.
Don't have neighbours...
these often rape women.

Avoid childhood...
some rapists are turned on by the very young.
Avoid old age...
some rapists inflict themselves on aged women.
Don't have a father, grand father, uncle or brother...
these are the relatives who most often rape women.

Don't marry...
rape is legal within marriage.
To be quite sure...
don't exist.

With Best Compliments from :

**LAXSU
GRAPHIC (PRIVATE) LIMITED**

PLATE MAKING & OFFSET PRINTERS, PUBLISHERS & PROCESS ARTISTS

253/A, George R. De Silva Mawatha,
Colombo 13,
Sri Lanka.
Phone : 330812